

סופה

כ"ב באב, תשמ"ח 1988

sprite

נראש צלול ספרייט

ספרייט היא המנהיגה בתוכנית לייצור משקאות קלים בבריחה, וזו המנהיגה וזו, בבריחה, צי מוסמך. א. י. יוניס קוסה (מלח)

הליל של מלח

פאן סטאנציע

שיא חדש בשינה נוחה: 3 דרגות קושי לבחירתך

נועם - קשה

יקרה - קשה מאוד

פאר - קשה מאוד
עם שכבת נוחות

שינה נוחה פירושה שינה על מזרון טוב. מזרון טוב הוא מזרון נוח ותומך בגופך. מחקרים מוכיחים כי לכל אדם נוח לישון על מזרון בדרגת קושי שונה. סדרת פרד"ץ 2000 היא פרי פיתוח מהפכני ונסיון של עשרות שנים ביצור מזרונים ומאפשרת לך לבחור את המזרון המתאים ביותר עבורך.

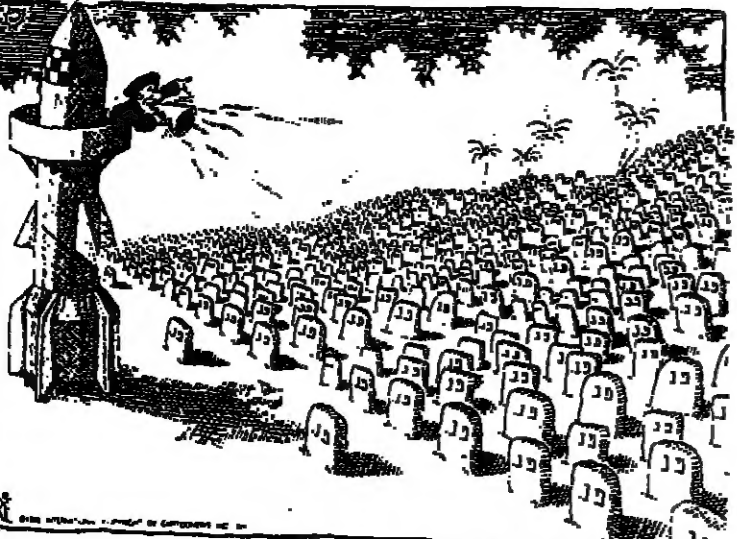
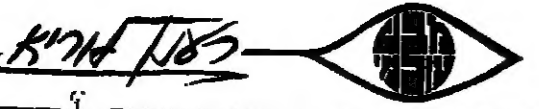
- פרד"ץ 2000 דגם נועם - קשה.
- פרד"ץ 2000 דגם יקרה - קשה מאוד.
- פרד"ץ 2000 דגם פאר - קשה מאוד עם שכבת נוחות.

- 12 שנות אחריות מלאה.
- 6 תשלומים שווים.

לשינה נוחה כפליים
פרד"ץ 2000
מבית פרד"ץ
דגל יצרני המזרונים

סוכהוזה

כ"ב באב, תשמ"ח 5.8.1988
© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

"כעת, בשניצחון במלחמה נגד עיראק, בואו ומשין עם חמהיכח!"

יעקב חסדאי:
לחוללי את
כולס.
עמוד 14.

נשים חזות
הנקמה
בעצמותי.
עמוד 6.

שמוחלי
ושידלובסקי.
וילח מולח
לחוטטה.
עמוד 10.

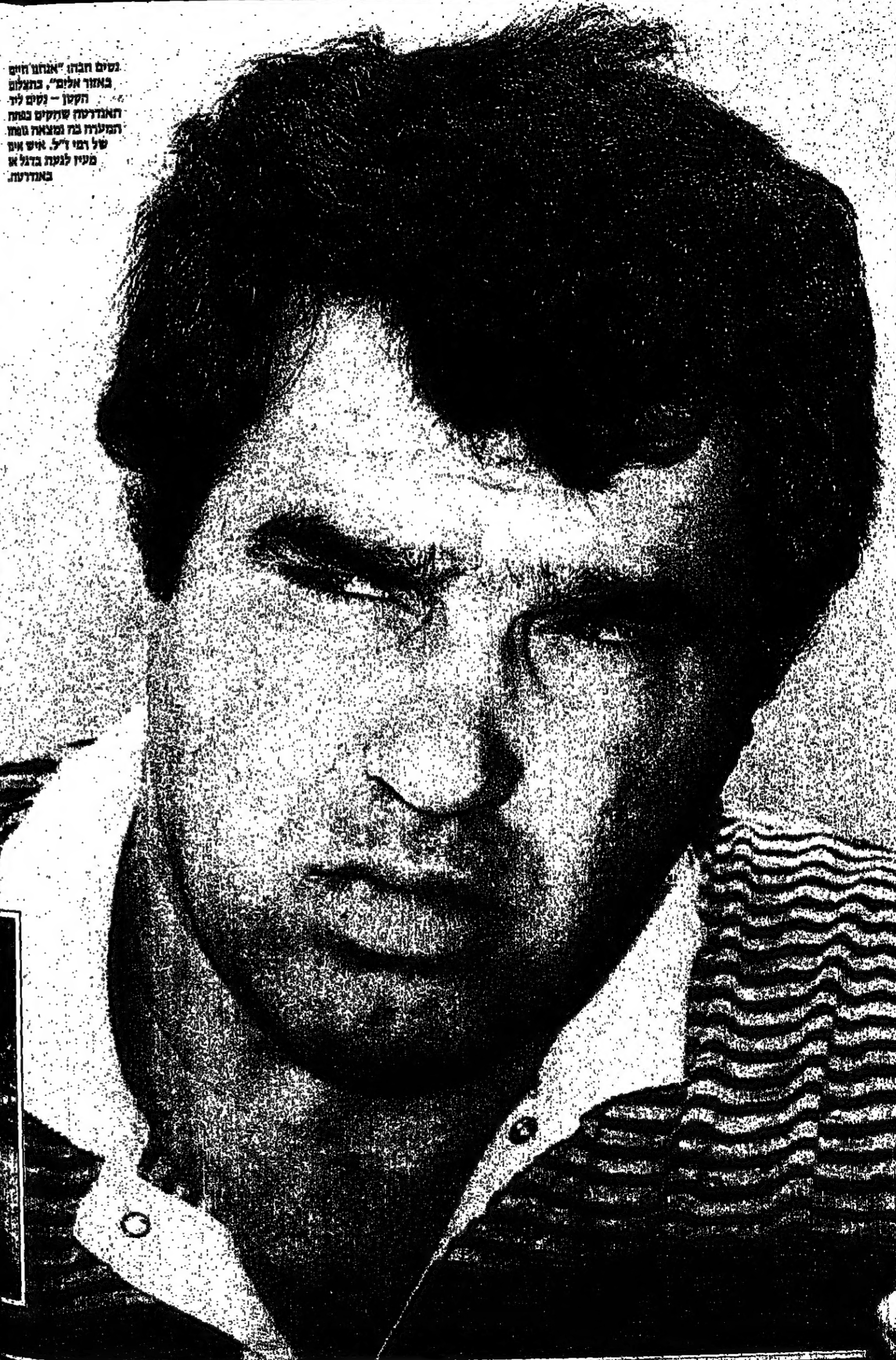
אורי זוהר ואריק
אייזנשטיין. את
באנו ללול.
עמוד 30.

- 6 נקמה בערת
עמס לב
- 10 שמוחלי של שידלובסקי
סימה קרמון
- 14 חסדאי. מוסר עכשיו
עמנואל רותן
- 23 טיול מופשט, הגלילה
נילי פרידלנדר
- 26 פולס, איש המיסתורין
אלכס דורון
- 30 המשפחה החלמה
ירונת גפן
- 32 לכן בצבע, ארום כמעט
ישראל עשוהאל
- 34 בחורה לאדיטה
עפרה ישרעלליית
- 37 לאכול בחוץ
מאריל
- 38 אבו ארבע
יהודית חנוך
- 41 שיפורים
מאיר עזיאל
- 42 פנטהאון
יגאל לב
- 43 חיים ואורבים
חמר אביד
- 44 הורוסקופ
- 46 מעריב לילדים

בשער שמתח שטרן, לבית כות. עשתה דרך
ארכה אצל שידלובסקי. כתבה בעמוד 10.
גילום שמואל וחמני.

עורך: עמי דוריאן
סגנית עורך: דניאלה בוקשטיין
סגנית עורך: אורית ורואל
עורך גרפי: יורם נאמן
מעצבות: אורלי אנשיל, גטע גרינשמן.
מדיענות: אורי דגן

נשים חבדו "אנחנו חיים
באזור ארץ", בתצלום
הקטן - נשים ליד
האגודת שוועים בפתח
המערות בלונדון שנת
של רמי ד"ר. איש איש
מסין למעט בדגל או
באדערע.

האגודה
המערות

נקמה בוערת

כבר שנה וחצי מתכנן נסים חבה את הנקמה. מאז החזיק בידיו את גופת בנו רמי, שנרצח במערה ליד אלון מורה. הוא מסתובב חמוש בעוז, מנציח את זכר בנו ברחבי השומרון ויודע שילך למאסר עולם על מעשה הנקמה שהוא מבטיח להוציא אל הפועל: חבה, עברייני לשעבר, הגיע ליו"ש אחרי שהפסיד את ביתו בשכונת התקווה במשחק קלפים. מיד אחרי הרצח נהג להסתובב בשכם ובכפרים הסמוכים, חקק, רדף, שבר רגליים, שיניים, ידיים - בנסיון לאתר את הרוצחים. עכשיו הוא כבר לא מחפש. אבל כשיהיה בטוח מי הרצח תבוא הנקמה, הוא מבטיח. ובכל האזור כבר יודעים - ופחדים.

מאת עמוס לבב צילם בני גלזר

נשמע נורמלי לחלוטין מהדגש שאתה עובר את קליקליה, טאר מורה. בני קצובר הוא הכל בשבילי, אומר נסים. הוא חב, הוא ראש המועצה, הוא הכל-יכול. אבל גם בני הכל-יכול אינו מצליח לצנן את אש הנקמה הבערת קצובר. הוא גם לא הצליח להורג את נסים לאחר חתימת החברה האלה לא החזירו אותו בשוועה, אבל החזירו אותו לדרך הישר, אומר נסים. רק לפני עשר שנים עוד היה קלמן, עברייני, סוחר סמים. היום, הוא מצהיר בשקט, היום אני נקי. כל השומרון נקי מסמים מאז אותו נקי.

את חייו הוא מחלק ל"לפני המערה" ו"אחרי המערה". היום הוא מתייחס להפסד דירתו כמשחק קלפים. הרצח הנורא של בנו השכיח ממנו את המעבר הרדמתי שביצע לפני עשר שנים, משכונת התקווה בתל אביב לרדף רוג'יה. עתה הוא מביא לשומרון את הכריזמה משכונת. מהתקווה מכפר שלם, מיפו, מבית ים, הוא מפרסם רצח לשכן אותם בשוב חרש שהוא רוחני להקמתו - "בית רמי" יקרא לו. "באריאל יושבות כבר עשרים משפחות כאלה, גם בניגות שומרון, הוא מספר. הם עוברים חלקם מתור עסקים עובד את הפשע לגמרי. והוא חיים חדשים."

יש לו עריין חברים בעולם הפשע. לפני המערה, הוא אומר, "עוד הייתי נפגש איתם, שותה בירה. אחרי המערה - שלום-שלום, לא יותר. רק המשפחה שלי מעניינת אותי אחרי המערה. אני צריך להיות יותר עם המשפחה. לראות יותר. גם האשה רואת יותר. אם ילד מאזר היא נבהלת."

לפני המערה הוא כבר כאש אוחק באלון מורה, עסק בשמירה ובכל מיני עבודות מורמנות. לא התעשרותו, בקושי התקיימת, הוא מודה בשקט. "האשה נבדה גם בן בעבורה מורמנות, והיום היא מכשלת בבית התינוקות באלון מורה."

חקפה מקיימת עבר כופת גנות בבתיים של ערבים. לא הייתה לי שום בעיה להיכנס לבתים. קיבלו אותי יפה. נכון, זה גרר שיהיו עושה עבודות שותרות אצל ערבים, אבל בשביל עבודה טובה הם מוכנים לשלם. עבדתי גם בכפר השכן, דרך אל חמב. עקבות רצחו של רמי בנו הובילו לשם, וכאשר הוא מופיע בכפר ומסתובב בסמטאות המוכרות לו כל כך, נמלטים תושבים אל בתיהם. בכל האזור כבר יודעים - נסים חבה מחפש נקמה. אבל נסים מרגיע לא קשיתי שם פעולות נקם. אני רוצה להיות בטוח מאד משפחה בא הרצח, ואני יבא הנקם. אתה אומר שזה יחזיר אותי לבית הסוהר? נכון, אבל השעם זו תהיה ישיבה בבית, על משהו עקרוני, לא על סתם בסמים או משהו כזה."

לא רק בני קצובר מנסה להניח מהמעשה האיום. איש ציבור שונים, בעיקר בתנועת החרות, מרביצים על לבו. "בינתיים אינני מתנסה", הוא אומר, מסק מנסה להרגיע, מסק מתגבל בעצם על כי הנקמה מתמממת. "אני לא רוצה לפגוע בחפים ממשע. אחרי המערה הייתי מסתובב בשכם, בכפרים. הייתי רואה משהו רוצח לורדק עלי אכן, הייתי רודף אחריי בין הסימטאות, שבר רגליים, ידיים, שיניים. והתלתי גם לחקור בעצמי. לחפש אחרי הרצח. לאן לא חלכתי לשכם, לג'צין, לרמאללה, לכפרים, נפגשתי עם (המשטרה בעמור חבא)

"הילד כבר הלך, נכון אז מה נשאר? אני לא בוכה, קשה לי להסביר למה, אבל רמי אחי כל הזמן"

בית המזגן

מציגה את ה-

Conka

המזגן שעומד בכל מבחן.

יצר מיוזג נכון ובזמן - רשת בית המזגן
 20 סניפים ברחבי הארץ שמדים לרשותך, במבחר מוגנים של החברות הגדולות, שירות מקצועי ואחריות נוספת לשירות חתונתך.

עד 18 תשלומים - בשינוף
 עם בנק לאומי. חוזר חדשי ממוצע - 69 ש"ח לכל 1,000 ש"ח, ריבית חודשית חוזל מפרויים + 1.25% מוטנה בביטחונות מקובל.

יפה וחדשני
 הקונקורד - מוגן אויר חדשני, מנוייד במדחסים אמריקאים בעל עוצמה ועמידות למשך זמן. הקונקורד יפה במיוחד, משתלב באופן מושלם בסלון, בחזרי חשינה וביתר החדרים בבית ובמשרד.

מצע טוס לנוי-יורק במטוס הקונקורד.
 מוזגן לתי-יורק במטוס הקונקורד. מוזגן לתי-יורק במטוס הקונקורד. מוזגן לתי-יורק במטוס הקונקורד.

בית המזגן
 052-455266
 רחוב האשית 1, רמת השרון 5710001
 052-455266
 רחוב האשית 1, רמת השרון 5710001

"הרצוצה חייב להיפגע, ואם לא הוא - משפחתו. אין מה לעשות. אם הוא יכנס למאסר עולם זה לא נקרא חוק"

נסיים חבה ואשוחו דותי, עם חנוני. י"ש לי הרגשה שתמסר את הרצוצה ומוחזרים לספר לי"

ומקבלים חצי שנה. אם אני אורה בחברות בחתונת וההרצות, לא אקבל 50 שנה למה כי אני יהודי. הרבנים מוכרים. לא רק נסים חבה טוען אותם, אבל כשהוא יושב לו שם, במזנון שלו בפנת החתונה הגבאי, ידו על העזרים, המשפטים הללו מקבלים משמעות אחרת, מוחשית מאד. "את האינטימאדה יציר היהודים, לא הערבים", הוא מרגיש. "וירשית אבנים כל הזמן היה. שריפת צמיגים מאז שאני פה אני זוכר אותו. כל הזמן, דגלי אשף תמיד הונג. אבל במקום שהיה תגובה חלומת - וירשית אכן לא תמצא. קח לדוגמא את ביטא, הוא מצביע על הכפר המפורסם, המסמן, שומם כפר רפאים. "וירשית אכן לא תמצא שם היום מי שיוצא בקצות זה 'הזרע למען ביטא'. היהודים הללו יותר גרועים ממחבלים. הם מתסיסים את הערבים. הם מקוממים אותם, מספרים להם שהיהודים רעים.

"אתה אומר שהמבצע פה לא נורמלי? אני אסביר לך, היהודים יצרו את זה. לא יתכן שיהודים יבואו לשבוע ויחלקו כדורים נגד יהודים. אתה שואל מה הייתי עושה נגד יהודים כאלה? אתה הייתי מרגיש מהמרינה. וערבים כן, כמות ערבים שמגיעים לסדר הציבורי גם הייתי מרגיש. יתור ממחצית האוכלוסיה פה היה בשקט. אתה שואל אם את תוצי השני לגרש אני לא אומר את זה, אבל את אלה שמארגנים את התאים התורניים צריך לגרש. היום אתה מותח עיתון ומה אתה קורא? אינטימאדה, אינטימאדה, אינטימאדה. מה שקורה ליהודים כבר לא מעניין את אור."

לפני שלושה חודשים הקים את "מפגש רמי" במבואות שכם. עד אז, יותר משנה, לא היספק כלל. רחמי אשתו תאמר אחר כך שהוא צבר חובות עצומים. למרות שהוא ידעת מזה המנהג האמיתי של הקמת "מפגש רמי", אין הדבר מפתח אותה. היא ממשיכה עם בעלה כי עליה לנקות. היא אפילו קיצונית יותר, רוממות לא רק לעצם תחם עין" כי אם לילד תחת ידו. אבל אליה נגיע מאוחר יותר, כאשר נעסיל בעקבות נסים לאלון מורה כיתנים.אני ישובים עם מילואים, מנוון שלה, חיללים באים, חיילות, מילואים, שומרים, קצינים. כולם מחכים מאד את הבחור המושם הזה, שמבצע ופן אן נשמה נשמת ילד. "שולם נסים, אורן נסים" חשש מכל עבר, הוא רק מפגש ביד, ואומר: "אני עסק עכשיו עם עיתונאי. קח מה שאתה רוצה ותשאיר שם את הכסף."

"גם המפגש השני יזרח 'מפגש רמי', וגם הישוב (המשך בעמוד 16)

(המשך מהעמוד הקודם)
 משתפי פעולה. לבר, כמות לבר, הייתי יוצא לפעולה, בלילות, בימים, בשבתות."

גם היום, מדי פעם, ולא באותה אינטנסיביות אוכסיביות, נסים חבה ממשיך לחקור לברו את רצח בנו. הפעם - בשקט, בקור רוח, בצורה מחושבת. הוא הטיל את חיתתו על השומרים סלון הערבים יורעיט נסים חבה אומר שאת בקמת ילד קטן עוד לא ברא והטן, נסים חבה מריר בשפתם. נקמת רם. הם כבר היו בסרט חזות. את השפה הזו, טוען נסים, הם מכינים היטב.

ה זמן הנוקס לא מביא מור לנפשו המצטעת. הוא גם מלא חשדות. קשה לו להאמין שכוחות הבטחון, שחששו מפעמים בה רבים באותו חבל ארץ, אורן, לא מצאו דוחק את רוצח בנו. הוא חושד כי הם מסתירים זאת מפניו, פן ינסו ויבזר מעגל רמים איום נקמטו האכזרית. "יש לי הרגשה שתפס את הרצח ופוזרים לספר לי, ואם אומר בזה מפורסם, ידו על נשק.

כאשר קבר טריקור ישראלי ארבעה ערבים בחול, במבואות אלון מורה בארץ ריד אל חסב, היה מי שסיפר כי נסים חבה היה מאחורי המסדה. הוא מכחיש זאת ומזכיר "מה אגוזו, נאציס" הוא שואל, כמו מדקדק את רביר בני קצובר והערץ עליה. "אני אנדל לך יותר מה - אם הייתי שם, הייתי מונע את זה."

אבל זה אינו מונע בעדו לומר כי אם הרצח ידוע כלוא, נקמתו עדיין תבער. אין הוא אומר זאת מפורשות, אך ברור כי הנקמה תהיה "עין תחת עין."

"הרצוצה חייב להיפגע", הוא שב ואומר. "ואם לא הוא - משפחתו. אין מה לעשות. אם הוא יכנס למאסר עולם - זה לא נקרא חוק. ואחרי שנה עוד ישתדלו אותו באיושתי עסקה. אני כבר אשלים את הנקמה, הוא מבטיח. "אני יודע שאני אגמור את זה בכלא, בשביל זה הקמתי את המזנון, ואני עומד להקים עוד אחד. מרגשת משפחתי תחיה מוכסחת, כאשר אני אשב בבית הסוהר במאסר עולם. כשא שוח יהיה מאסר עולם, אין לו טעם. "למה כי אני יהודי. היום, ערבי שורק אכן, מקבל חצי שנה. ערבי שמשליך בקבוק תבערה - מקבל שלוש שנים. אני רוצה לשלול אותך - אם אני אשליך בקבוק תבערה בחתונה החרדית של שכם, אני לא אקבל עשרים שנה הערבים גם עושים עיסוקת עם התביעה. הם מודים בחברות בארצנו עיין."

"אני רוצה להיות בטוח מאיזו משפחה בא הרצוצה ואיבא הקם. אתה אומר שזה יחזיר אותי לבית הסוהר? נכון, אבל הפעם זו תהיה ישיבה בכין, על משהו עקרוני, לא על סחר בסמים או משהו כזה."

הז'אן ד'אראל

שמחה'לי של שידלובסקי

שמחה ברוך ויוסף שידלובסקי. וילדיו: משה, עקיבא והנהעשיין העשיין מצרפת. הוא וזיה האיש שניצב את אישיותה, היא היונה זו שניהלה בשבילו הכל. יש מי שאומרים סיפור סינדרלה, יש שמדברים על השתלשלות. והיא מדברת על קשר חזק. בן 18 פגשה אותו ולא התביישה להתקרב לאיש החשוב, שהזמין אותה לעבוד אצלו. לחתונה שלה עם איל הון אמריקני, נתן לה כמתנת נישואין את הווילה שלו בקיסריה. וגם בסוף היא היתה איתו, בשאמר שחבל על הזמן ומאוחר מדי לנסוע לבית החולים.

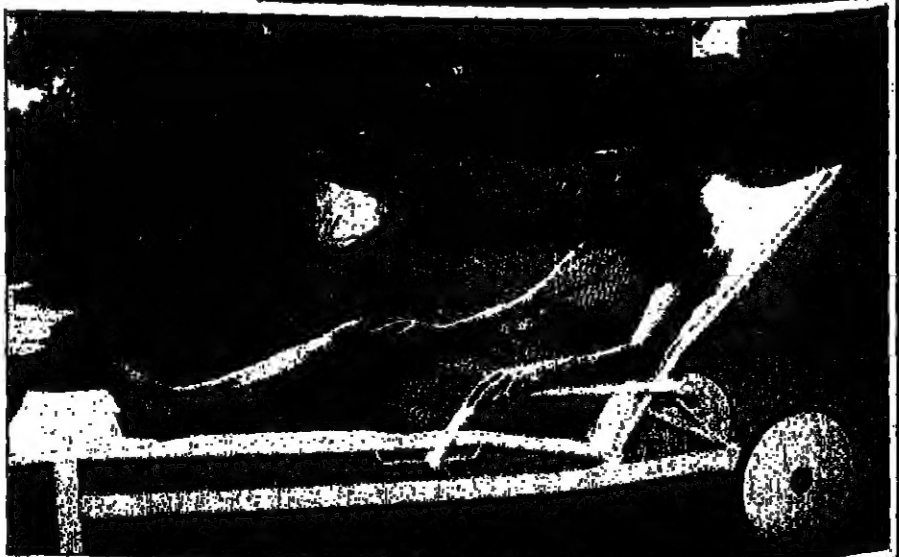
מאת סימה קדמון

שידלובסקי מת בודעותיה של שמחה'לי. "שמחה'לי", אמר לה, "את צריכה את ידעך". בצרפתית ריבר אליה. כמו תמיד. והיא ראתה בעיניים שלו שהוא מבין, שהוא יודע שזה הסוף. כמה רעות קודם היא אמרה לה "יוסילי", מוכרזים ללכת לבית חולים, והוא אמר "שטויות, זה שום דבר", וקם והלך ודעתינו באוירי במנועות רחבות, מנסה למלא את חוזה באוירי. ואז היא ראתה משה חדש בעיניים שלה. אולי זה, אולי פחד. ואז היא אומרת, שהיה עולה לכל מיסות וניסיון של המנועים שלו, כדי שאם עשה איזו טעות בחכנות, יהיה הראשון שישלם עליה. הוא - במעם הראשונה בחייו - פחד.

שמחה שטרן, לבית ברוך, לא היתה איתו לבר. אף בדעיו והאחרונים, היתה שם גם אחותה, ציפי טייכנר, שהיתה מוכירתו של שידלובסקי בחמש השנים האחרונות, מאז נישאה שמחה ועברה לניו-יורק. והיתה שם גם אדה ברשיס, בת ודודה של שמחה וציפי, שכאבד השנים האחרונות, מאז שהשתחררה מהצבא, היתה לידו כל הזמן. אורח, שהיתה בשבילו, אומרת שמחה, כמו אורח לגשימה.

אבדע פעמים גססה אורה לשדד בני-יורק, וכל פעם הוא קרא לה לחזור. ביקש שמחה שתבטיח לו שלא תעזוב אותו עד שימות. אם הוא יכול היה להביע משאלה, ולהגיד איזה אנשים היה רוצה לירד ביצע מותו, אני בטוחה שהיה רוצה אותה. את שלושתנו, אותי, את ציפי ואת אדה'לי.

שתי בנות יש לו, לשידלובסקי, שנישא פעמיים לגשים לא יחידות, ומשתדלן ומגרש. יש לו גם נכדים ונינים. אבל כשמת, התקשרו אל שמחה ברוך, בשעה שחיים את חצות, שבעה ילדים ישראליים, ששחיים בחופשת הקיץ בקייטנה בני-יורק, התקשרו ופרצו בכבי. ביקשו שיחזירו אותם לארץ. ללחיה. 20 רעות ויברה שמחה עם כל אור מנה. שיכנעה אותם סבא יוס'לי היה רוצה שישארו שם. חכירה, שאמר להם שהוא כבר בן 92, שהוא עייף, והם בכי. והתחננו. הילדים של יאנוש ברגל, שכן של שידלובסקי וחבר קרוב, הילדים של אחותה של שמחה והבת של דן ויידל, שכן. ילדים בבית ספר חייכו, שהיו מתחלפים ביניהם וישנים איתו כל לילה בתקופת האחרונה, כי (ומשך בעמוד הבא)

שמחה, כלב ביום חתונתה בניו יורק, עם יוסף שידלובסקי ואמה השווייצרית המאמצת (מימין). ועל דשא הווילה בקיסריה ויולסן שמואל החבוט. הוא ידע שיאבד אותה משאנשא, אבל הוא כל כך אהב אותה, שרצה רק שיהיה לו טוב.

שפתו להשיג את כל דברו. שמואל לא יאמץ את זה. צדיקה להתייבש עם ורר' חלוצית את הרוחות. "אין אחר" אומר כיכל להסביר את שרר' שאלת שמואל "די ורר' ילדיהם. באיך לא השאלי אותם, הם יצאו כל שוה היה אומרים. מגיל ארבע הם באים ללמוד עם הוויזיטורים" וישיבם על זה הברכיים. מצינו ממנו שפולדו. היה מחבבם ש"ספר'הם היה תרומת השקלוקל. ואיה ואיה מרדכי אומר בעברית. מלמד אותם ללמוד מביט המספר. אומר היה ויטע לקחת אותם מביט המספר, אומר היה והלכיים לשוח איתם גרול. אומר אביי אומר אומרים: "אולי יתור. ובשבת תאמרו, אמר שמואל, הם תהלוכו עם קביטתו, תהלוכו תהבנתו הילדים לא יאנוש איתם לרוב קריש. וכל הילדים קביטתו ראו שבעה ילדים בביטם, תראמלו את זה".

אני מבקשת משמחה שתסביר לי את הקשר הזה, שהתחיל לפני 20 שנה. הקשר בין יוסף פלידלובסקי, הנעשיתי ומבצעו, ואת מעשיי אירופה, את שפתו, בכות, שכלתה לפני 30 שנה מקובלת בשמור, למעברת אור"קעבא. את משרכת היוחסים בין שפתו, בכות, את למשפחת מרובית לידים, את בעדת את 22 שנים מחוגים המבנות הבאות, שערך כפולית, המציאת את הבחן ההדרגאלי ודע 360 שנים אחרים, את כן 12. את הקשר שלו עם ציפי, הנשראה לגיוסלוג ורחתים אלה לרציקה לידים. את הקשר עם יוני, שמתו, וכן בל ציפי, ועם אורח את 24 את דויה.

“אני לא יודעת מה להגיד על הקשר הזה. אני לא חשבת, שמישהו מבין אלה שמכירים אותנו, שהכירו אותנו, יכול להסביר את זה. זה קשר חד מעמי. קשר לא מבין, שפשוט קרה. לא משהו מתוכנן. אני לא בטוחה שאם היינו רוצים לעשות אותו – הוא אכן היה קשור. זה פשוט התרחש בצורה ספונטנית, בטבעיות מוחלטת.”

"האיש הגדול המיוחד הזה, שכולם קראו לו 'מיסייה פרזידנט' היה אדם בודד. הטבעיות של המשפחה שלי היתה אולי מה ששבה אותו"

[illegible]

"זו איש שלא ידע מהו רופא עד לפני חמש
 שנים. כשביקש פטנט, היה שוחה חיה בקבוק ודוקה,
 וניח על האופנים וגורם עד... זה הוא כל האמץ
 ותחושות. אוויר צח, ראש בריא ועבודה פיזית, בזה
 הוא האמץ, וזהו זה שעה עד היום האחרון. אמש
 נדברו איתו עד כל בשלום. חמדי היה מקשיב,
 ונראה לדעת כל מה הפרטים וההנחיות,
 אז אמר את דעתו. מה הוא היה שביבילי כאן שוב.
 כאן שוב. כאן שוב. ויצא שוב. מדין שוב. ואחר
 שוב. כל זה חסר אודות."

אני מנסחת שוב את השאלה. מה, לדעתך, הוא
צוצא בהן, בבנות משפחת כהן, מה היה חסר לו, ליוסף
ירלובסקי, שגדולי עולם התרסקו על דלתו, שהיו לו
חיים ברחבי העולם, שניהל עד יומו האחרון מעל
גן בצרפת שמעסיק כחמשת אלפים עובדים? 127

12022012

[illegible]

ת שפות כהן נחשבה בקובלנקה למשפחה אקדמית. האב היה סטודנט, בעל רשת תזונת למבוגרים. חשמה. לרובם ממוצעים, מבנינים, בית ממוצא. עקל לאמניסמיות ששטן את מורש החליט לבדוד. כנסיות ערבים תבחיית את אבד ואמא לאו חושעת ילדיהם לספר. דמיון המשיט דרך גיברלסר ומרטיי היישר למעברת אורקעיא. מבנים היה גרוע, אישרת ששמה, אבל אביה עשה הכל כדי שיהיו כשנים.

בשלהי אותה שנה נסעו יחד עם חתן חתוליה. גינשה אליה ושלמה אחותו שאלות, זו חתנת הגברת יריינגורדט, בת למשפחת חורדיה עשירה מאו סטוביין. בן גוברני יריינגורדט עליו זה הירושם. התאבדו בשמחה, והחליטו לאמץ אחותו. היא והיתה נסעת לטות לירושלים, מתורגמת בארמונות מאמרים, מבזלת את חושותיה בבלונה. הם מיננו את ארמיהם, באידיש, על קול את המבחינה הראשונה שלה את חוליה הראשונה של בן-בסירי. יומיה, אסמרת, יאני מבקרת אחים ורובא. חבל כעשירי בעשרה שוחר. את השם של חושבסי שמעה לראשונה בשעתו אנדרות. ריברו על הישירי חרפתי. חתן, שיצא בן, אמרנו אותו שמעל גדול למנועני ביש. שמם. כשהיה בת, 18, התארחו עם משפחתה האבאמם במקורו עם תיכיון בקיסריות. הם ראו את יוסף פילדס, גינשה לומר לו שרם. חבל על הים, על המור, והכירו לו את הגברת הצעירה שעמרה ליה.

[illegible]

באותה תקופה ניהלה את מחלקת התינוק
ברוך עזריאל, בן 27, וחתן כשרותה למפקד. ולי
הוא אומרת, רעיונות מהפכניים בנושא איחודם של כל
הנוצרי. "בדיוני להוציא אותם מהמקומות. שיפדו
בנימית, ויחזיקו חבית עם קלעם אתו. כדי תבשל
בזמן הזה של מרבה לקוץ את עצמי כדוגמא. אני
סימתי תיכין מוצץ של עזריאל עזריאל, אם יחזיקו במסורת
אני מגיע לשום דבר. רציתי שילדינו ימנעו עם
ותדבריה השליטת, כשם שאני עשיתי. ולי שם
אם וחתן עובד, רציתי ששם את כלם אתו."

[illegible][illegible]

**"בכל המגישות ישבתי
לידו, לעולם לא בצד. הוא
האמין בי, כיושר שלי,
בדינמיקה שלי. הוא הפך
תליתי. הוא לא יכול היה
בלעדי"**

the 1990s, the number of people in the world who are illiterate has increased by 100 million. The number of people who are illiterate in the world is now 1 billion. The number of people who are illiterate in the world is now 1 billion.

"ש'ידו לצדקו
 לא עזר
 למשפחה שלי
 בצעמים. וק'
 לי. כל מה
 שביקשתי
 קיבלתי ממנו.
 אני שבעה
 מכסף"

שמחה, עם בעלת, טטולי
שטון. בתלום הקטן -
יוסף שידלובסקי ז"ל. "או
גשואה למישהו הרבה יות
עשיר משידלובסקי. ולא
בגלל שהוא עשיר.
אבסולוטלי גוט".

לוח שאנחנו מסתלים להגיע לשם גם כעצמא".
שבנה הראשונה לעבודתה התקפה ולשלוט בספי
לקנות את כל בקייתה. עד אז, הייתה ששהה בארץ,
והתגורר במלון "דן קיסריה". היא טיפלה בכל החלי
המבית. אחריו, שקה את הבית, אלא "כל יקוי את ה
מבית. טרי בו הלחי מאכא את העיניים". וידה ועתה
פיו, "כל בו גללי ומזהית הזה היא אומרת, וידה ו
מבכל כל העולם, ומכל העולם, וידה ומוציע אליה.
מכר ענייה העסקים, מושית העסקים והבדירות
והגליון בו והמבול "כל לאט", אומרת שמה, "הוא הפך
לעית תלדי כי הוא האמין כי יתן לו את כל המסכת.
בתחילתה היה אומר, ואני הייתי מבצע. אמר, כמה מה
כל הייתי מבצע עד אומר אומר לו מה עשיתי. והיו
יושבים ביני, לאחי עשיתי, והייתי מדרווח לו. הייתי
הוא - אומר - מענין ששני חושבים
דבר. הייתי אומרת לו כל שאלתי אותך, שרם, אבל
אמרת לישה הזה ככה וככה. והוא היה אומר: טוב
מאד אומרת". ויותר מאוחר, הוא כבר אמר לה תכצק,
לך והספרי לי

י"ג יהלתי לו את הכל, היא אומרת. "הוא לא היה צריך לספל בכלום. כספים, העברות בין בנקים, ריווחים, נסיעות, ארגון מנישות, שלקסים. הכל. אירחתי

פה את כולם. שני ציורים גדולים את כולם את ארבעה, הנרשמים, ושני ציורים גדולים את כולם את ארבעה, אני יודעת. לכל נטייה שלו תחלוצו. הייתי איתו במרוץ, אבל שואלת שאלות במצבים, בדרום אפריקה באנגליה. תוכל להשיג את האלה הייתי יושבת לידו. לא, לעולם לא. לא בצד. נשמע לידו. כל רובי אתו שיתוף אותי. הוא האמין כי. ביורש שלי, ברגמיקה שלי. הוא והפר תחלות. את יכולה ליהל. אם שמתחלה לוקחת, אתה חוצר, אז אני ששק.

שמחה'לי של שידלובסקי, היא אומרת - ספור
של קשר חזק, יש באלה שאומרים - ספור של
השחלטות.

לנצח לא שילכנוהו חזק צדיק מלפני נעמד את
שמותו ולא חמיר היה פשוט. ומביטו הקטילי
כשתה משהו מברך עם המעשה הזה הם הם
שמותם, חתרנות, או תורות באנוני על הדריכ
נאמרו. כולן בעצם דבר לאנוני, אבל רק לא שמתח
לנצח. יכולת להיות דבר, ודברים, חתה ונשמת מן המעשי
הוא שזה היטב ובדברים, חתה ונשמת מן המעשי
הנאמרו. לא חתה היא, לא חתה נשמת מן המעשי
מורה "אלב הקשבת". חתה ונשמת מן המעשי
הייתי מעודדת חתה. חתה ונשמת מן המעשי
הנאמרו. לא חתה היא, לא חתה נשמת מן המעשי
הנאמרו. לא חתה היא, לא חתה נשמת מן המעשי
הנאמרו. לא חתה היא, לא חתה נשמת מן המעשי

[illegible]

שידלובסקי, היא אומרת, עורר מאוד תגישואן שלה כל השנים האלה, שיחמה אותו בזיו והימים. הוא תמיד קצת נצוץ. כשלידיה סטלין שסתר, אלמן יהודי מצוי יורק איל הן העורב בביתם דלניצ'יני, הוסיף אף שניחה לסלון האדוויר בצרפת. "הוא ידע שחבריו אולי כשפאטס, אבל לא כלים" הוא אומר, שרצה רק שיהיה לי טומו וכניסאווה. לפני חתום ממשש שנים בניצ'יניק, הה שידלובסקי תחננה בקונסורד. כמחנת תחננה העור לשמחן אף בנות שביכסרד.

"כסף"? היא שואלת. "אני כבר ידעתי מה זה כסף (חמשון בעמוד

ਖਾਣਾ

שהגיעה. "מה את בשבילי? שאלו, "את בטוחה שהא
והמין אותי? היא לא השאירה להם שום מקום לסקס.
זה סעוד לבד, הציפור הנצורה ש מגדלת חמלה, והיא
היה בערב שלמני ערב כיס. כמפורסם, מנהלת המלון אשת
שיפה מחד להיות בירושלים ביום כבוד. למחרת נסעו
שלושום לירושלים. אחרי 30 שנה, אמר לה, "אני
חוזר לאותו מקום. בירוק כחול היום אלא שא אשא אשת
האם שם בימים, ודיוס אני צו".

הוא הולך בדרך כמות העתים. שרית
פרץ בבכי. לא הסתכן לכתוב. "זוהי חובה
החיד בדברים שהיו קשורים ליהדות, לא למדינה, לא
מגבן את העיתנים, וזאת כך, יותר מאשר, כשחור
מכר על המסלול בזה ששם, זה לא דמעות בעינים
שהיו אחרי שאליו את המלך, על המסלול
בזה. מסתובב כשחורתי, אמרו לא את המלך
ירושלם את המסלול למחזורי האלימות. זה שם לא
ירושלם את המסלול בזה. אמרו לא את המסלול
למדינת ישראל. וזו שלא חזרה את המסלול
לבין, ושם חזרה את המסלול, ועזר למדינה, וכמה
אחז את המסלול."

שמה נבחרה לסגנית וממלאת מקום ארבעה חודשים. שמה נבחרה לסגנית וממלאת מקום ארבעה חודשים. שמה נבחרה לסגנית וממלאת מקום ארבעה חודשים.

"אז התחיל הקשר שלי עם מעלה גורן
 שמש, זה ממלך 'אורח' ביננו, זה
 שירובנסקי היה שדכן שלימות. הוא אף
 את מה שדנה רק פעם אחת. נוצרה בליצור
 ביוקן במי שירוש. נבדלת קשה אבל זה היה
 מעטעטע היתח אחי במי כשהם מונן מלחמה חתר
 שלהם. תחשקו של מה תחשבי את זה. תחשבו
 למה. אז תחשבה שעה. היה חיד' לתחשבו
 אחי וזה הבננו לבסוף. 'שכלום' יללתי את
 הוא עקב אחי. כל מה שנעשה במדינה. היה
 המדינה מחדש. היה מרים שלמה תחולן לשיפור
 זה יעילות למען המדינה. יושב עם באיש על
 מדיע הצעת מדינתם. שבוטעו שמי שחשבו את
 תיקראק, אבל עדיין גבוש שמי שיהיה להם
 מעל חבר ורודים עליהם סוכריות רק כדי להרא

A black and white portrait of a man with a receding hairline, wearing a dark tuxedo jacket, a white shirt, and a dark bow tie. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is dark and out of focus.

אדעקטא. זי עלה לה הרבה כסף, היא אומרת, אבי
הא זמנה.

שירלובסקי נדרש מאד מוחללהבות שלה. והוא
שם את חיו ודעה לעצמים את בנין. והיא אמרה
שקבוצה היא מכתבת לבית באותו היום להדברא
של נפשות ואב. והוא ששם שחמסד לבנין איח
דעו לה. משהו בנושא של שורשיסים. והיסת
רצון לה משהו לבוא אל בנין עם מסר משירלובסקי
אל יצא ששנינו. שר בנין ואני, עליו באותו מעלה
נפיקה אז אפריז לו. והוא הסתכל עלי ושאל: מאישי
אז מביח את שר שירלובסקי איך את מביעה אלי
בגלגל.

ה יא מראה לי אלכוזי תמונות, לא, לא ש
שילובסקי. שלה ושל בעלה. שמח
וסמלי שטרן עם שמעון פרס, שמח
וסמלי שטרן עם ג'יהאן טאראט, שמח
וסמלי שטרן עם שדר הכיכר, שמח

בנייה, אבל אין שום ספק שהם מאוד חשובים. זהו תפקידן המרכזי של המוסדות, במיוחד במוסדות המחקר, להעביר את המידע הזה למערכת השלטון, ולעזור לה להחליט על המדיניות הנכונה. זהו תפקידן המרכזי של המוסדות, במיוחד במוסדות המחקר, להעביר את המידע הזה למערכת השלטון, ולעזור לה להחליט על המדיניות הנכונה.

חסדאי. מוֹסֵר עַכְשָׁיו

אל"מ (מיל.) יעקב חסדאי, היסטוריון, לא מאמין בגיבורים מהסוג הזהיר ולא במנהיגים שמידותיהם אינן מהורות, שידיהם אינן צחות. בששנת הימים קיבל צל"ש הרמטכ"ל, ביום הכיפורים נכצע קטח. האהבה לצבא בושרת בו, ויחד עם זאת נחשב חמיד ל"מצליח" של צה"ל, לנזקקוֹתֵיהֶם "תקצוּעִי", לנביא זעם. יש גם מי שקוראים לו אסטרטג וטקטיקן כושל, אדם שהמדחק בין דיבוריו למעשיו עצום ורב. חסדאי אומר שלא חשוב איך קוראים לו, גם לא אם תכנים אותו נאיוו. חשוב איך יקראו לו בעוד עשר שנים, "אם עדיין יהיה כאן משהו שיזכר להשגת קול".

מאת עמנואל רוזן צילומים: אידית זילברמן

ת יק של יעקב חסדאי בארכיון העיתונים אינו עולה על גדותיו. כתובת בודדות, ספורות, כולן מופת או יותר, נפתחות בהוצגות של הכותב - כאן סירב חסדאי להתראיין, שם הסכים לדבר על הכל, חוץ מאשר על עצמו. חשיפת תקשורתית עם רעלה שמכסה על הפנים היה מרד.

עכשיו, כאשר אלוֹרֵמֶשֶׁה במילואים יעקב חסדאי מחליט להסיר את הרעלה ואפילו לפתוח בפעור בחלצת, זה עולה לו ביטורים. מי שפניו המשתל ויציים בהנהגה, העלה בעבר את הכתוב והדורות של גרזלי-אנשה כמו משה ריין, מתקשה לענות על שאלה אלמנטריות כמו "איפה גוררתי". תשובותיו לשאלות האישיות מגומגמות, מתפתלות, מוחזות על פרטים שוליים כמו צל"ש רמטכ"ל בששת הימים ופגיעה קשה ביום הכיפורים. עניינים "חשפניים" של ממש, כמו מקצועו של אביו ועיסוקו של אמו, הוא מבקש למחוק מהפרוטוקול. יש גבול להתעמלות כפני התקשורת.

יעקב חסדאי רץ לכנסת. לפני יותר מעשר שנים, כשהיה חותך ללא רחם בבשרו של צה"ל כשהצבא עדיין היה בגדר "פרח קדושה", קרא לו "נביא העם". על שחם פרות קדושות אחר, ר"ר עמנואל רון, אמר שהוא בסדרה־ל דוקטור שלא שב מעולם בשדה הערב תחת אש. על חסדאי, שהיה מג"ד צנחנים עתיר פציעות, אמר שהוא אסטרטג וטקטיקן כושל, שהמדחק בין דיבוריו למעשיו עצום ורב, שביקר בחריפות רמטכ"לים ואלופים אבל נבשל בתרגילים ובאימונים משוטטים כמפקד גרד ובמח"ס.

כאשר חזלים חסדאי לפרש מצה"ל, ניסה מנן שר הכסותן ראו מדכי ציפורי לשכנעו להישאר למרות הכל: "אתה תצא מהצבא, יכתבו עליך חצי מאמר בעיתון - חוץ. איש לא יקשיב לך יותר, איש לא יזכור", אמר לו. עשר שנים אחר, חסדאי דווקא לא נשכח והוא כותב ומצוטט בעיתונים מדי פעם, אבל שנתם של אנשים כבר לא נודדת כלילה בשל ביקורתו האכזרית ועם הכרזת שלו.

פעם זה היה אחרת. כאשר עדיין היה חסדאי קצין בצה"ל, היו רבים שחששו מהשאלות לחצות אגרום כחוקר צבאי, משה גור ניסה להתנגד למינוי. מאוחר יותר זומן חסדאי ל"משפט הברים" בפני פורום המטה הכללי. התריסו כלפיו שהוא פוגע בשמו הטוב של צה"ל. כלפי חוץ, חזל על האיש "איפול" כבר. דובר צה"ל והצנחנה הצבאית מנעו מהעיתונות לפרסם את דבריו ביקורתו, שהורשמו והתפצו בין הקצונה הכבירה בהוראת שר הביטחון שמעון פרס. הציבור לא ידע מיהו חסדאי. כאשר מן החזה שלו עם צה"ל, ב־1978, הוא לא נקרא להאריך אותו. הרמו היה בודה חסדאי - בצה"ל - הוא משרד מוסי ומסוכן. אלא שמה שמזיק ומסוכן לצה"ל אינו מויו למערכת המוליטית המשמנת והמשוריינת, שבה ליצן מצוייד ב"מסוק" שווה יותר קלות מניחת אקמי על עתידו והלאומי. חסדאי כבר אינו מאיים על איש אם בעלונות הוא מחזק על חקו של ספק קוריוו ספק נושא תפקיד האימכא מסתברא, במפה המוליטית יתייקו אותו הפרשנים בסוד ה"שונות", יחד עם ויקטור תייר והרשימה למען האסיר.

יעקב חסדאי, ראש תנועת לאריה "ישנן חיות שתי (חמש) בעמוד הבא)

יעקב חסדאי, טקטיקן ומוסר
מביתו בראש תל אביב, סמוך
ל"בית אהרן" ו"בית דוד" ו"בית
דוד" ו"בית דוד" ו"בית דוד"
התמונה: אלוֹרֵמֶשֶׁה במילואים
על כלי טייס, צילום: אלוֹרֵמֶשֶׁה
התמונה: אלוֹרֵמֶשֶׁה במילואים
על כלי טייס, צילום: אלוֹרֵמֶשֶׁה

אל"מ יעקב חסדאי

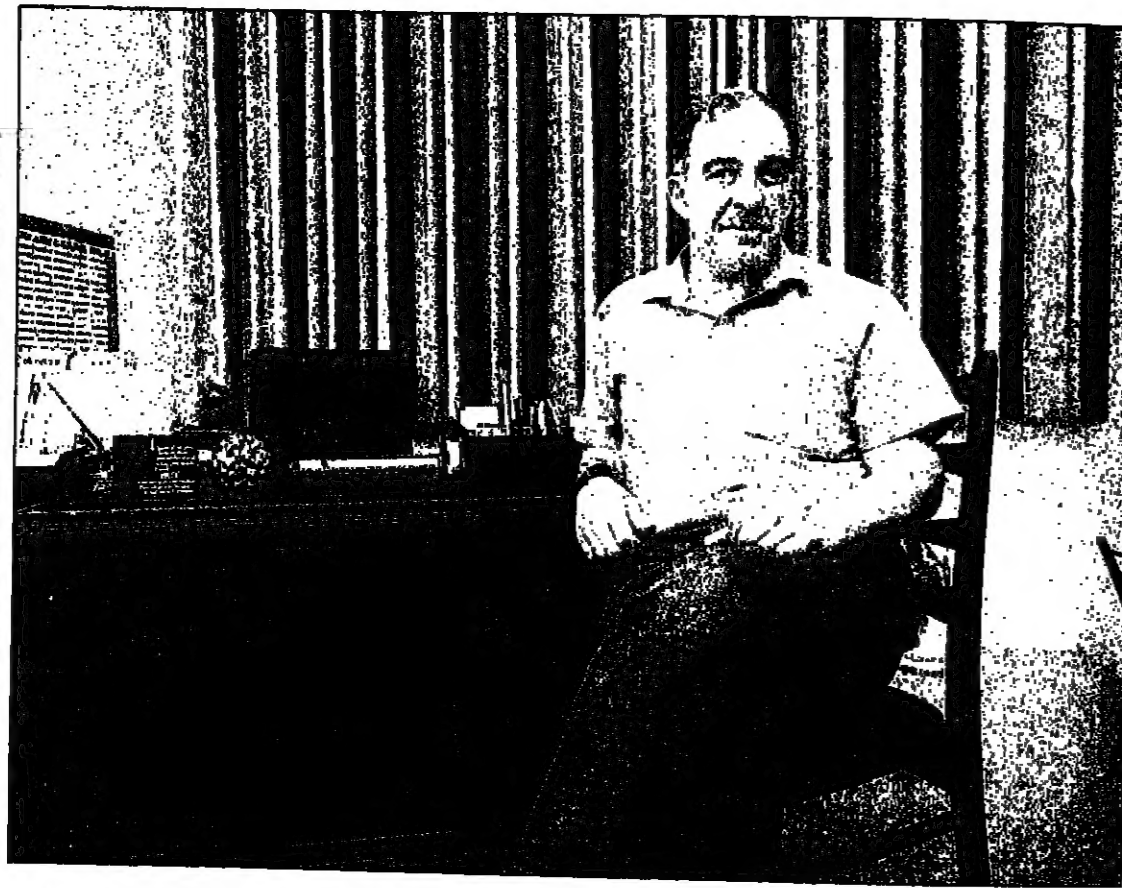
האזינה לזה

פחות קלוריות מכל
מטקה קל אחר!

הטעם התוסס של הטבע

הטעם התוסס של הטבע... (The text continues with a description of the product's natural flavor and health benefits, mentioning low calories and natural taste.)

יעקב חסדאי:
ישנן חיות שחי
אמריקאיות.
הראשונה
במדינת הוותיק
קטטורמה.
נחשוף בזאת
מכה, שאחריה
כבר לא צריך
יהיה לשכנע איש
שעלינו לשמור
דברים מחסור.
השאלה היא רק
האם בכלל עוד
ישאר אישים
להבין את זה...
חשונה: לנסות
ולחשיך בדרכים
דמוקרטיות,
הסכמה לאומית
והבנה לחלופה
המערבית
תפליטות.

אנחנו צריכים לחזור למימרים האמיתיים שלנו... (The text discusses the importance of returning to authentic values and the role of the state in education and social justice.)

הוא ממעיד מול המבקרים והלועגים עובדות קשות... (The text continues with a critique of the current political and social situation, emphasizing the need for reform.)

עוצמה איתנית של אומה אינה
נבדלת באגשים המבדילים
ההוהרים, אלא באגשים האכחים,
שערכה הערכים והחוסר שלהם
היא חוטמה האיתני

סניף מרכזי

שמחה'לי של שידלובסקי

(המשך מעמוד 13)

היה לי את כל מה שהייתי צריכה מהמשפחה המאמצת שלי. משפחה מיליונרית. מגיל צעיר היה לי הכל. טיסות, נסיעות בינלאומיות, ארמונות, חופשים משפחתיים, נסיעות חזרה ל"בית" שלי, הבית שלי, אומרת, לא שחק בכלל. "הוא לא עזר למשפחה שלי בכספים, רק לי. אף אחד לא רצה משהו, קבלתי. כל מה שבקשתי קיבלתי. כמו מזה לא ביקשתי כמעט שום דבר. המשפחה שלי מסודרת לא נזכרת. יש לי אחות שנשארה לעוד רצון וחיה באנגליה, אח שחי בלונדון, שני אחים שגרים בארצות הברית, ציפי שנשארה לרופא וחי בקריירה, ועוד שני אחים שעברו קשה ובנו בתים בקיסריה. אני שבעה מבין, היא מבניה. "בפי לא משחק יותר. היום אני נשארה למישהו רחוק יותר עשיר משידלובסקי. ולא בגלל שהוא עשיר. אבולוטלי נוס. לא הייתי מתחננת איתו אם לא היה צורך, וזה נשען ולבני. אפילו לא חזרתי לעצמי עד כמה הוא עשיר, עד שהגעתי לסיפס' אבני. העולם כולו היה בשוק מהנישואים שלי, ורק אני לא ידעתי למה באמת הגעתי. וכשאני מרימה, רק קצת, את הגבה, היא אומרת: "באמת שלא. לא היה לי מושג באיזה סדר גדול מדובר".

סגולי שטרן, תורם גדול למדינת ישראל, הוא בדשימט 300 האנשים הכי עשירים באמריקה. עד שהכירה אותו, היא אומרת, לא רצתה להתחתן. "היה לי טוב. לא הייתי צריכה לבוא עם מישהו למקומות, כדי להצדיק את המעמד שלי. היו לי חברים מכל השכבות ומכל העמדות. כל החברות שלי היו נשואות, אבל הקריירה שלי הייתה חמיר חשובה לי".

היא רוצה, היא אומרת, להראות לי משהו. שאולי כך אוכל להבין יותר את הקשר הזה, בינה לבין שידלובסקי. בינו לבין משפחת כהן. בקומה השנייה מרליק שמעון מאור-עקיבא, את מכשיר הווידאו. מכשיר למכשיר קטנטן וירא-שיפוי צילמה באקסוסר האחרון. יוסף שידלובסקי יושב על ספסל בחצר ביתו. יוני כן החשב שוב על הארץ, מעלעל בספר "מוסר". אחר כך קם, נגיש לשידלובסקי, מנסה לו ברכיו ומנסה אותו. סמחה יושבת ליד שידלובסקי. מברכים צופות. הוא מספר לה על שיה שניהל לו עם המפעל בצרפת. מתייעץ איתה, מה יגיד בנאום שיא במפעל, ביס הולדתו ה-100. יוני נגיש אליה שוב, מנסה על ברכיו. עד נשיקה. "גם אני רוצה אומרת סמחה. גם אורה. לא, אומר יוני. "רק את יוסילי".

מברכים על יום כיפור המתקרב. סמחה שואלת

נקמה בווערת

(המשך מעמוד 8)

יוסף מורד מתכנן נקמה במורד. "לא ידברתי איתו על זה, הוא אומר, ומבקש לדרת עשני אל המערה. "למה לא צריך? זה מתרעם. "בוא אל המערה".

לירה הוא הקים מצבת נמו ידיו, בדיק בתום השבעה. חלה שם רגל ישראל גורל, ומדי פעם הוא עולה לשם, בודק אם הכל בסדר, וכן, בה, במקום שותם, בלב האינטימיות, ועומדת מצבה עם כתובת בעברית, ורגל ישראל גורל מתנופף, ואיש אינו גונג בתם לרעה, איש לא מוחל את המקום, בשבט הסמוכה שורשים את רגלי ישראל, ופה, בשדה, איש אינו גונג בו, ברגל, אכן, פחדו של נסים ובה נפל על חושבי האור, ולחם הנקמה נראה מרוע יותר מהנישים של צה"ל, והוא המרומים.

גם בבית ובביתו אליך המונותיו של רמי ו"ל מכל עבר. נסים שולף מהמגירה חוברת, לוכד, ולקח מקצועיות, של הסוכנות, של הישג, אורחות נעשו בדי ילדים ותן מרגשות מאי. תליות גם תעודה ממסגרת המעירה כי עיריית תל אביב נטעה עץ על שמו של רמי, ומגילת היסוד לגבעת רמי באלון מורה. רותי

ונסים פותחים אלבומים, תמונות מהימים היפים שלפני המסרה. שניהם גוראים בתן רוס, יפים. אתה מכיר כהן, ונסים מפרש מיד את מבטו. "התחננו את עצמנו", הוא מאשר. "לא שמרנו על חזרת התיאורית שלנו אתה המסרה. היום אנחנו שמנים כאלה. למי יש זמן לחשוב על האורה והצינור?"

הילדים נמכים, אבל כן, בן 11.4 משום בורח מהבית כשהוא נשאל אם אינו מחדד להסותבב בישוב לבדו. גול אחיו רק אומר: "מסותבבב, מסותבבב", ואף הוא מסתלק מן החדר. ונסים אומר: "אתה רואה? הם לא רוצים לדבר על המסרה. ואני בכל הורמנות מרב על המסרה. אני מנסה לדבר עם הילדים על המסרה, אבל הם בורחים ממני בכל מעם שאני מעלה את המסרה".

והי חושב כועסת. "כל הספור של המונן לא מוצא את בעיני, היא אומרת. "בשבילי זה לא עבודה, הוא נמצא שם משפחה בבוקר ער את כלילות, אבל בשבילי זה לא עבודה. הוא צריך בעל בית, עם משרבות מסודרות. אבל עשיתי לשמות הוא מתפקד. אחי המסרה הוא בכלל לא חקיק. גם אני לא אשא שלו באה, עורה קצת, ביטח לאמי עור קצת מול שאני כך הוא נטע מפה, להיות אצל אבא שלו בל אביב. זה היה מלי".

המסרה, אומרים רותי ונסים הבה, המסרה שינה להם את חיים. לא שלפניו היו להם חיים מן ידוע מה, אור-עקיבא. "אז אמרו שאני קשה, שאני קשה, אבל

את שידלובסקי אם הוא מתכוון לצום. "יש לנו אלהים טוב", הוא אומר. "מספיק שאתה מבקש אותו שיסלח לך, והוא סלוח. לא, הוא אומר. הוא לא חולך לבית כנסת. הוא כמו יוני. "יוני", הוא שואל בעברית, "אתה חולך לבית כנסת לבקש סליחה? לא", אומר יוני. "לא עשיתי שום דבר רע". ושידלובסקי אומר "גם אני לא". ואז שואל שידלובסקי את יוני אם הוא רוצה ללכת עם אבא שלו, או לאכול איתו. יוני רוצה לאכול איתו. רוצה למסעוד לא, אומר סבא יוסילי, ולקוח את יוני למסכת. "מוסון מומה" מבקש יוני, ויוסילי פותח את המסדר.

"בגיל 19 קבלתי את מחלקת החינוך באור-עקיבא. בלי פרוטקציה, בלי דוד שהמליך עלי. וגם כשהתחתנתי לא חיפשתי מיליון, אלא אישיות"

"סידורלה" קראו לה, לשמחה כהן. אבל מי שמכיר את סמחה כהן, יודע שהיא לא חיכתה שאיו פיה טובה תהפוך בשבילה את הרעלה ללכידה. היא לא מאמינה בפיות טובות. אמביציה, היא אומרת. "בשרציתי לעשות משהו, אף אחד לא יכול היה להפריע לי. לא היה לי שום מחסומים, האמנתי עצמי. לא פחדתי משום דבר. יכולת למנוש אחי בכל מקום, בכל חברה, זה חמיר גורא טבעי. ואז זה לא אפשר לומר בשום מקום. בשום בית ספר. שום אוניברסיטה לא יכולה ללמד את העצמות, את הכוח, את החוכמה".

הם צריך להיות עם מוטוציאל. אף אדם לא יכול לעשות אתה. אתה הוא זה שעושה את עצמך. ואני רציתי להגיע למשהו בתים שלי. לא, לא רציתי להוכיח שום דבר לאף אחד. הגעתי לדרכים מבעד סבא וכלי מאמץ". וכששמעון מאור-עקיבא מגיש את הקפה, היא אומרת שאמנם היא נשארה והתגוררת עם בעלה בניירורק, אבל היא לא עזבה את אור-עקיבא. "אז אמרו שאני קשה, שאני קשה, אבל

סימה קדמון

אבל המסרה הזה ליכר את המשפחה. "המסרה הזה מחנך את שנינו בחשבים", אומרת רותי. "גם התינוק מאיד את החושך".

מתחלף וחדרת רוח פרצים מהם, להחמ, היא מרדצת את שלבי תורם, חד הברכה, הר גריים, נשק מבקע. לתיכס, רותי בוחשת בחשך מר, כשהיא נשאלת אם אינה רוצה שיהר שעליו הוא היה, בבחור נסיבות כל כך מורח, הוא זה הקללה.

"מה אני אבי? לך תשע שנים וידי באן בשקם רק בשנה האחרונה באו המכרות. אתה שואל אם יש לי תקווה במקום הזה מה אני אבי? לך תקווה למת במשך חמש אני אעזב מה זה בשות אחי? כה מסרה אין לי מה לעשות מה. אבל מה מבדיר לי אותו. אלי נעבד לבית רמי. איפה שגשים ילך - אני אצא".

אחרי המסרה היה מי שאמר לך כי רמי היה ילד כל כך יפה שממשו שם עליה את עין רותי. היא אינה מאמינה בזה. "יו וריכו של השם", היא אומרת בתלשום. "אנחנו כאלה קטנים", היא מצמידה אצבע לאגודל ומחזירה מרווח אפסי ביטול. "המסרה הזה המלחמה הפרטית שלנו. ביס הלוחה והתנען האין שלי במל אביב קברנו את רמי בבוקר, והשכר אור התנען וביס הברית של ר, והיה הקלחה של הרצה פורח. רל ככה זה אצלנו בארץ - שמחה מתערבבת בעצב מדי".

עמוס לבב

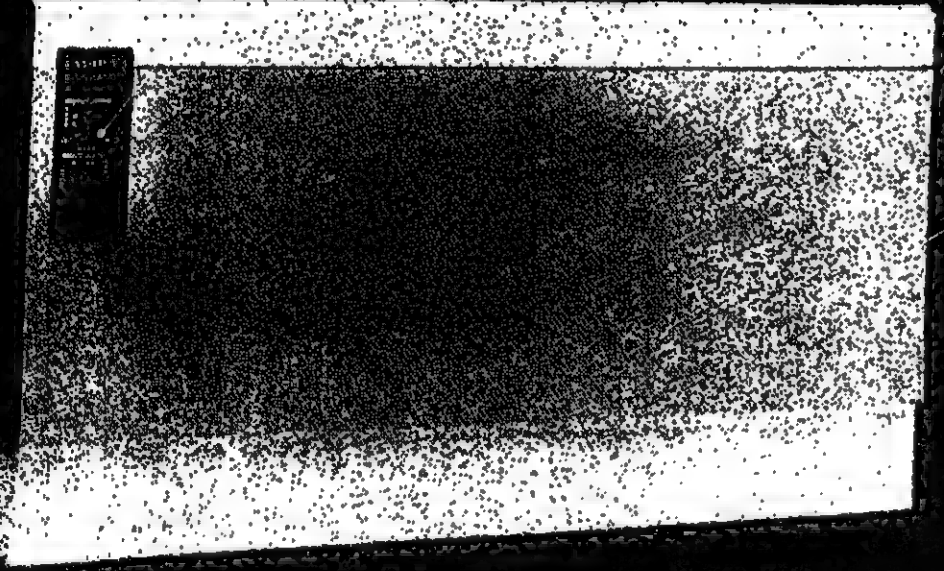
מזגני העתיד - בקרוב אצלך

MANHATTAN

הדור החדש של מזגנים מיוצגים

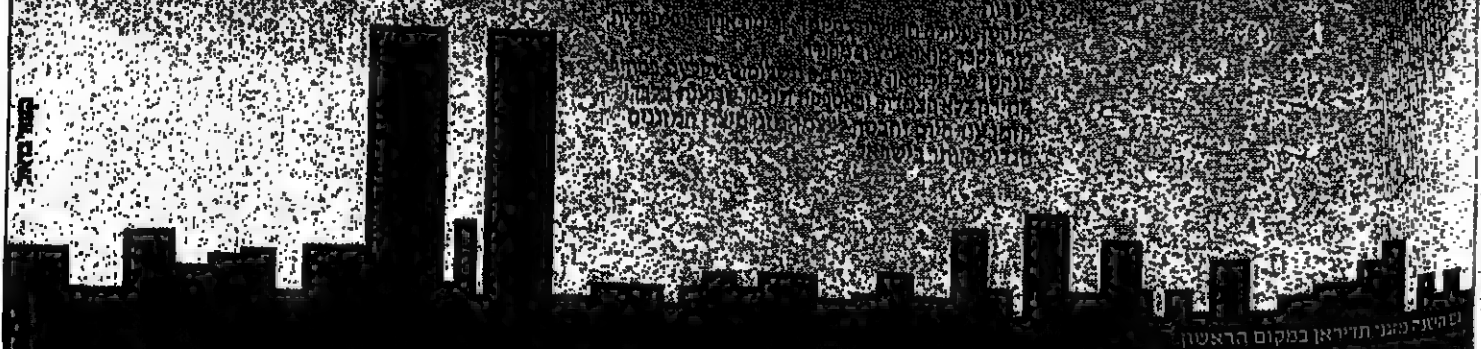
ורמת איר אובס'מלי' לוח בקרה מואר

שיעוב מהודר

פעולה חריגה במיוחד

אפקה תור 10 שבועות

מדידאן
מזגן היצוא הנמכר ביותר בישראל

יבוא והתקנת מזגנים חייג עור היום לתדיראן מזגנים
מדידאן: תל אביב 03-5420304, חיפה 04-7487514, ירושלים 02-743851, באר-שבע 052-36561
מדידאן: תל אביב 03-5420304, חיפה 04-7487514, ירושלים 02-743851, באר-שבע 052-36561

כל התוצאות שתימיד רציית!

- הרזיה מדחמה בזמן קצר.
- פירוק השומנים בגוף.
- המסת ריכוזי השומן והצולוליט.
- הצרת התיקפים והיטוב הגוף.
- שיפור מאוזן המינרלים והויטמינים.
- הגמשת עור הפנים והגוף.
- והכל - בתכנית אחת ובפיקוח רפואי

ניצח מרדכי
מנהלת מכירות מירושלים,
דוחב שוטח

כל התוצאות שניתן רצות:
המחיר 23 ק"ג ב-40 יום.
המחיר 51 ק"ג ב-80 יום.
רמת בדיקת באיורים "הבטיחות".
שימור את מראה עור הפנים והגוף.
והכל בקלות וללא כל טענות.

10
שנה לנדידת

לכבוד
מרזי מורית בע"מ
המקל לנדידת 33 ת.ד. 4456 ירושלים 91043
אנא שלח לבתי חיות: חומר הסבר מפורט על שיטות
המחיר: 20 שק"ל; חומר על הכנסות ומחשבות
המחיר: 20 שק"ל; חומר על תוכניות למחשבות וריכוז
השומן; תוכנית מאלומה; שאלון הרשמה מרשי
ואת-ללא כל התחייבות מרשי.
בתשובה

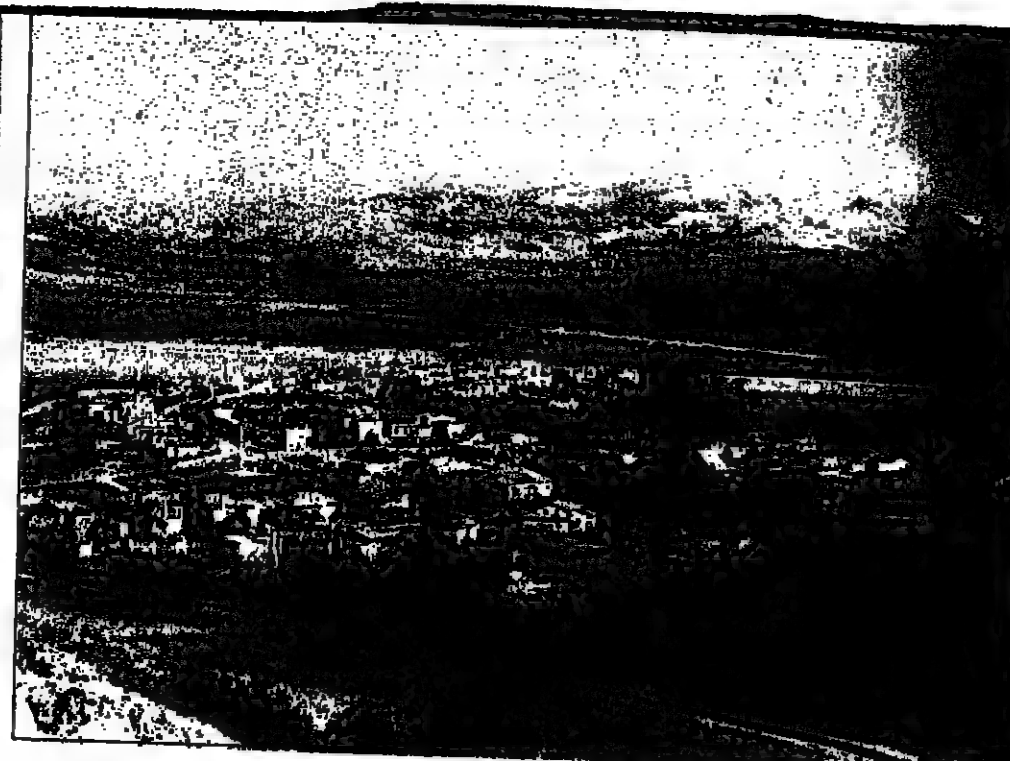
אם בעית המשקל העודף חיה בעית כבדה
משקל עבד. אם "ניסית כבר הכל" חזרי
לא קור, יש לנו 2 שיטות מדהישות
בשכילך.
"החזרה חזרה" להרזיה מחדשת של
5-15 ק"ג
"החזרה חזרה" להרזיה מחדשת של
15-30 ק"ג
עובדה: 200,000 בדיקת חיות ראו את
התוצאות בשיטות המחשבות של מרזי
מורית. גם הם חשבו מעט ש"ח בלתי
אפשרי וחיות הם רואים במלא.

**הנוסחה המרדכי
לפני הארוחה**
תכנית מרזי מורית מונחמת לך באופן
אישני על ידי רופאי מחברת, שילוב
המחשבות והכנסות השומנים, שמתחנה
בנוסחה בלעדית לשיטת מרזי מורית,
מבטיחה לך מירוק הקצו השומנים, שיפור
מאן חסרונים והויטמינים - תוך כדי
אכילה לשובע ובזמן קצר.

**המסת ריכוזי
השומן והצולוליט**
לסלק כל השומנים הבטיחותיים שיש
מחשבות עבדו מחשבות המחשבות
למסת השומנים והצולוליט המחשבות
הבטיחותיים בלעדיים בנוסחה ייחודית, יחד
עם תכנית אישית להצבת התקופות.

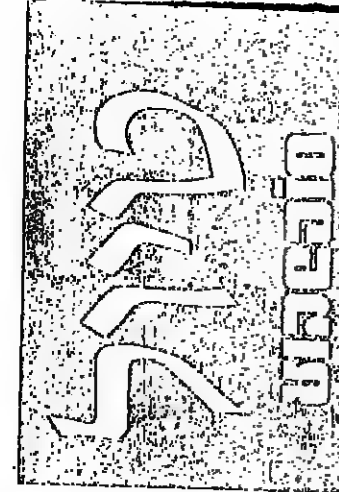
או שלח אלינו את התלשול המחשבות.

**מרזי מורית
רואים תוצאות**

המלה - משהו נלילית בין מטעי המדחמים, אגסים, שזיפים ודובדבנים.

77. הגלילה, הגלילה

מאת נילי פרידלנדר
צילומים שי גינות
בשיתוף רשות
שמורות הטבע

מדריך אישי או מציל צמוד.
יש חדרה בחניון המסלולים שונים:
שעה וחצי בזה שני (הוצאה) עד חור
ליות. יש הסעות למסלולים. חנויות
מחוז מ"ז בבוקר עד 5 אחר הצהריים.
יש מסלול חדש והפתקני של שלוש
שעות עד לשמורת החולה. פרטים במי
קום ובטלפון 06-946010. גם כאן - לא
לילדים, אלא לנוער בלבד.

70. על תוך
על המקום הזה אני למעמים חולמת
בזל אביב. לשבת בין עצי ערבות וחור
וים על מלגים קטנטנים של דן ולאכול
מורל ישר מהמים. לשטוף אותו בזין גר
לן לבן רצון, בזה שעות גוונים על
קצה הלשון.

קצה היינו בן על דן, גן ומסערת
אופה היינו בן על דן, גן ומסערת
פרלים, דג שמן בעברית, של אקו
מבית הלל. מוצמט ויבור לכיוון שמורות
הטבע של ארץ פלג מים. בין מעין ברוך
לן, רואים את השלטים על הכביש.
מקום טוב לבלות בו. מחוז מ"ז בבוקר
עד חצות, וחזר רוע כאן באמצע הש-
בע.

71. לא לספורטאים
מי שוא לא ספורטאי גדול ולא בא לו
על אבובים, שיכנס לשמורת דן וילך
לו לאט שעה וחצי על פלג מים, ברוך
הקירות הדוקה.

החול דובדבן - איש אישית חיה כאן.

ובצי האק עם גגות העצים בין מטעי
תשנים עשים שלוח וטוב בלב. הא
ויד קריר תעים, בתי המיסדים שמי
רים במצב טוב ולנופשים יש בריכת
שחיה ומרכז ספורט.
מי שרצה לנקות את הראש בקיץ או
לכדור כאן את יצירת חיו מתחם לבוא
אל שלושת המלונות של מטולה "א"
והמבטיח ושלל הלגון. כבר השמות
העבריים והמים האלה אומרים משו
על אורחות המקום.

72. לא לחיטוף
השייט על האבובים מתאים רק למי
שיועד לשחות. לוא בעלי התעמלות,
או נעלי פלסטיק סגורה ובבגדים. לא
בבגד ים. לחיות מתמית ענפים ששי
טים במים. אם האבוב בורה מתחת
לישון, לתפוס אותו בשחיה ואם זה
קשה, לצאת מהמים כדי לא לחיטוף.
ניתן לשכור מציל אישי ומדריך מלווה
לאורך כל המסלול. יש הסעות חיות
בכל שעה. בימי חול ובשבתות הסעות
רצופות לכל חלקי המסלול. הטלפון
06-951390.

73. אמנן אשף
מי שרצה אדם מרחק ומשעשע מהר
ליל, שלא ימסיד מנישה עם אמון אשף
במוזיאון של מעין ברוך. חוויה יפה ולא
משעממת בכלל. מבט לחיי תאנשים
שחיו בגליל ובמקום החולה רק כמה אל'
מי שנים לפניו. אין צד, אכלו, אהבו.
התקשטו והיו בטבע הגדול והפתוח
שהיה מעט המקום הזה. לתאם מראש
בטלפון של החניון, או במוכיות קיבוץ
מעין ברוך. 06-944570.

74. השייט של חוליות
כדי להגיע לקיבוץ שדה נחמה חוליות.
מונים בצומת שבתן קרית שמונה מור'
הה, לכיוון מושב בית הלל, שדה נחמה
וקיבוץ שמי. כאן, אין אפשרות לשכור

75. למעין ברוך
מבטולה יורדים לכיוון קרית שמונה וב'
צומת פנים שמאלה, לכיוון קיבוץ מעין
ברוך. קיבוץ בן 43 שיושב ליד תח'
שניר (הצבאית) ממקורות הירדן. כבר
שלוש שנים שיש פה אפשרות לשייט
במצבאי על אבובים - מנמיות של
צמחים. אבוב ליום שלם שוכרים בשב'
עד שקלים, באתר שמורת מחשבות
קר עד שתיים וחצי אחר הצהריים. המס'
לול הארץ, לבני 16 עד 120, נמשך
בשעות, מתחננו עד לקיבוץ לשדה
המבטיחות. המסלול הקצר מתחיל
מבית הלל ומגיע עד חוליות. ארוך כש'
עד חצות, והוא מתאים לערים וערים
גליל 13 ומעלה.

76. למעין ברוך
אם דן שמורת החולה וטולים לכיוון
קרית שמונה ולמסערת.
המקום הקבועים ששומרים את דמי
ליום את מנהל הארץ שם ברוך, עם
שול המלגים של מל עין. עכשיו אין
טין בגליל, כי החקלאים הלבנונים
שנים להשקיע שדותיהם.
אבל טעלה בקיץ היא מניח קטנה בא'
ש' דרום לבגדית. יש בה בתי הארחה
לשבת בארחה משפחתית משפחתית.

[illegible]

জাইন

פולס, איש המיסתורין

מוקד (שני מימין), מקבל מני אורחים מארץ ישראל, בתערוכת התעשייה בקהיר, 1940.

"אייכמן מעולם לא נחקר כמו שצריך"

שאלות לר"ר שלמה בן-אלקנה, על חקירתו של אייכמן.
בשטר האמריקני נאמר כי אייכמן היה משקיף בקונגרס הציוני ב-1937... אייכמן פירסם על עצמו דברים רבים. פעם נתן להבין שולד כביכול כמושבה שרונה, שידע עברית... הכל קישקוש. אנלי ידע כמה מלים בעברית... כל הדו"חות שהיבר, חייו רק כדי להאדיר את עצמו ולזכות בתקציבים".

ראייתו אותו
"הישיבה בלשכה 06 במסעדה היתה שוק אחד - אבנר לס - דיבר איתו. רחוק 13 חוקרים שהכנו את השאלות. לס הצגין לאייכמן, לפי 'הילכות השופטים', אדם המואשם ומוחה, לא ניתן לחקור, רק להגיש לו שאלות הבהרה. אסור גם להחליף חוקרים, כי זה לחץ. חששנו, שאם נלחץ אותו כל עדותו תיפסל. לכן קבע שרק אחד ישאל שאלות. לס נבחר כי היה לו דם של דג".

וזו
"כשידיבר עם אייכמן על גירוש יהודי בארץ-ישראל, למשל, אמר לס: 'בן-הוי'הו שם' ואייכמן ענה: 'אן, אן מאוד מצטער'... צחקו מלס 'כמה בעטת בן-הוי'הו לטעול, כשאיש לא ראה'... לס לא לחץ בחקירה. אילו נתנו לי את אייכמן, הייתי גורם לו 'לומר'. מידי ערב נתנו לקרוא את תודאת אייכמן מאותו יום. קראנו לו: 'אמירת תהלים'. הכנו את השאלות שתוצגו למחרת. אייכמן קרא ימים אחד עדותו המודממת

ותיקן רק את שניאות התחביר הרמני. רק זה עניין אותו.
"אייכמן לא נחקר מעולם חקירה משטרית של חתימה בהם, הצריכה אימות. לכן היה חשוב שידבר, אפילו שטויות. כשידבר, נתנו למנוי את המסמכים וחוא אישר את אמיתותם, בחתימתו. אילמלא כן, היינו צריכים לאמת כל חתימתו, על כל מסמן, באמצעות עדים.
"רק בבוא, לפני התאונה לחורג, ראינו אותו מסיקטור שערך לו מבחנים השלכתיים, במטרה לתרום על אישיותו. חקירה כפי שצריך, לא נעשתה".

"הקצין זלינגר אמנם חבטו לי שאוכל לחקור אותו אחרי המשפט, אבל לאחר מכן חזר זה כבר לא היה רלוונטי. רציתי להוציא מאייכמן פרטים על נאציים בברית שנתלמו, למשל, ראש הגסטאפו מילר או מנגלה. לאחר שודרת עורעור וגם בקשת החנינה, מיהר להוציא לחורג".

יתכן, אם כן, שהיה כאן מיסוטם היסטוריון "אני יודע, אם משרת המשפט היתה לקבל חמורה היסטורית מקיפה על השואה - תרי שהיא חושפת. אני יודע אם ניתן היה להוציא ממנו פרטים נוספים. ברור לי, שהדבר לא ניתן היה מבלי לעבור אותו משפט, לעשות מנו שבר כלי, לשמורטט אותו. אייכמן היה מאד נאותן. כדי לשמורטט אותו, צריך היה למנוע בנבדור. הוא זכה ליחס מיוחד - איש מעולם לא העליב אותו, לא אמר לו מילה קשה".

רביקו לו את קין של מסר ידיעת נשכר לא יכמן. היו נתיבות לרמז שיש עילה למסורה להעמיד לדין על שיתוף פעולה עם הנאצים תיארונו כמי שניסה להשיג לעצמו טובות הנאה אישיות, ממנעיו עם פקדי הרצון. ודוח שהיה מארח של אייכמן בביקור שה ערך כן לפני 50 שנה.

כמעט 30 שנה נוצרה סביבו הילה של איש ממורן. מעט מאוד היה ידוע עליו. הוא נבד על עצמו שתיקה ובכך תרם שלא במרד, לעול שנתנו לו כל מיני פירסומים שהתבססו על מסמכים שנמצאו בשירי הארכיונים הנאציים. תגובתו לרבים לא נשמעה מעולם. המירסות האחרון בנשאו, ספרו של טרנמס ניקטיה "היריד השלישי ובעית פלשתינה", בהוצאת אורכריסטיט סקסס, נמצא ענה בסמיים האמריקנית בתל אביב, והצגן גם הוא על משר בנצח "תיק הימלר" ומסמכי ארכיון הגסטאפו, שהמירס בארכיונים הלאומיים של ארצות. המהר בין שבארכיון התגנה בתל אביב מצוי תיק אילו לא הותן לו לגשת.

פירבל פולקס (לימים מולס), הוא ואיש שעם נפגש אייכמן בברלין ב-1937 ושבד טקסטים מהם מסמכים נאציים ישיבים. הוא איש המתמחה בפרשת זו שעליו מופר כל מיני סיפורים, לא כולם ממסכים. מולס הלך לעולמו לפני כשש שנים. שולד שנים לפני מותו השאיר עדות מפורטת על מניין עם אייכמן, שדוערה להסתריות רצף שלמה בן-אלקנה לשעבר חוקר במסעדה וקצין בצה"ל, העתק חפשי כיר שמואל המיר, שר המשפטים לשעבר, שנת לפני שנה.

זה אישוא, פרסום ראשון לגירסתו המלאה של פולס לפרשה.
"בן-אלקנה 'אין לי סיבה להקפיד בגירסת פולס. היא טיפה על כל המצוי במסמכי הנאציים ובהנחה ששטן אייכמן והממנים עליו ושמצוטטים מן היתר פולקס פולקס".

באלקנה "אישיות מיוחדת במינה. משכיל, פולס כדן שפת תיחן בסדן פנומנלי. נולד ב-1908 באשטת, למד בגימנסיה ריאלית בלבוב. כלכלה וטכנאות מינה, באופליטיקה באוניברסיטת מינכן. טייס בקצת בות סטי צבאי של מינסטריין האחרית בעד נפחה תחילת. בעדו היה בהנהגה השומר נהגום בחידי לבין נאסר ב-1919 כדי הכוללת בבא האסטרדנאגרי. השתתף בהייתם מורעים בגרמניה בחידי לבין נאסר ב-1919 כדי הכוללת בגרמניה תיחן למות. מנהיגים יהודיים בלבוב ובליטה לוינה, שם היה מוכיר וחי העליה המתמדת. ב-1920 עלה לארץ ישראל והצטרף להגנה. מן קצר עבר מולס בסליה כביש חיפה-הרצה ובה היה בהכשרת קיבוצ בית אלמא תשלף עם לשמש עוד איש ומתורגמן למרשל חיפה המעורר. שדן - מי שמנה משבר פועל באותם ימים - אישור לו לסייע לחבריו בהכשרה כשפתח למוס אשאר לרשמת מנן.

ב-1921 נשלח לקצה לחורג מסמכים גרמניים שפלו כדי הבריסים במלחמת העולם הראשונה. מולס נהנה ליד עצולת לימים, כשנבקש לשפר מה מה בתו אמר "אני יכול, תחריבתי לשמירת מירית. העבודה שעברו יותר 50 שנה מא, לא

שינתה את עמדתו. בן-אלקנה "מה שמעיר על אישיותו דרכו, גם במרשח אייכמן".

ב-1923 ועד 1931 תועס מולס ב"מסילת הברזל והצבאית בסדן" וקנטורדריסיון עקב תפקידו, נועד עם אישים מרכזיים בעולם הערבי המלך פארוק, סער ועלול באשה ומוצטטא נחאס באש, שהיו ראשי ממשלה במצרים האמיר עבדוללה, לימים מלך ירדן וטב של חסיין שקורי אל קואתלי, לימים נשיא מדיה וטולטן אל אבראש, מנהיג הדרוזים.

במסמן שביד בן-אלקנה, כותב פולס: "בראשית 1930 תופיע במשרדי בחיפה, שטיפל בהקמת בני מלאכה חדשים למסילת הברזל בסדן, מברי, המתגדס ויטן מילר - בעל קשרים טובים בממשלת הגרש - ועם גבר מצוחצח, שיריב אנגליה במבטא גרמני, ר"ר מרצ רייכרט, מנכ"ל 'מורדן קונסטרקשן' לחברת בנייה בקפריסין (ביחוד דרמשק)".

רייכרט שיש, שמילר הוא נציג חברותי בחיפה ומייצג ימים בינלאומיים המעניינים להקים במפרץ, שיתוף משקיעים מארץ ישראל, ממעל לאספלט קר, לבניין וסליה בבישים. רייכרט ביקש שתחרותי ייכללו ברישית הקבלנים שיובו בעבודות ממשלת המדינה ולכן בא לפולס, שיתורכם בנושא.

חודשים אחרים לאחר מכן, מוסר פולס עקב צימצומי תקציב, אותו זמן הציע לו מילר משרה במנכ"ל 'מורדן קונסטרקשן', שפתחה משרד ואולמי תצוגה בחיפה. החברה בנתה תחנות משטרה בגרדה ובמשכבה הגרמנית שרונה הקיפה בתל אביב ובתי מגורים על הברזל. רייכרט הרבה לנסוע לארצות הברית והשכנת מילר מילא מקומו.

אמרו עליו שמסר ידיעות לאייכמן תמורת כסף. רמזו ששיתף פעולה עם הנאצים. סיפרו שנפגש עם אייכמן בברלין ואירח אותו בארץ ישראל. והוא שתק. כמעט 30 שנה ריחף ענן של מיסתורין סביבו, ופייבל פולקס-פולס לא דיבר. רק בערוב ימיו כתב את גירסתו למגעיו עם אייכמן, וביקש שהדברים יתפרסמו רק לאחר מותו. מי היה האיש ששלט ב"12 שפות, נדון למוות בפולין, תרגם מסמכים גרמניים בשביל הבריטים, היה חבר הגנה וניהל מגעים עם אייכמן ובכירים נאציים אחרים? למה עשה ולמה שתק? פרסום ראשון.

מאת אלכס דורון

בארץ התחר רייכרט במבוכות פונטיאק וכנהג תחרי צמור. הצג עצמו כקצין פרוסי וניהל אורח חיים ראוותני, שעור חשו. "במיוחד", כותב פולס בעדו, "חשדתי בנטיעותיו התכופות למברית, שחפשו מועדי נחיתה של מטוסים ימיים, הדרופולאנים, של חברת 'איספריאל איירווייז', שהנו בכנות, בודד בין לנודן לחורג".

רייכרט קשר קשרים חברתיים עם מרינאים ערביים: ברמשק עם קואתלי ובניירות עם כאמיל שטען, תמיד עם ר"ר חמיר כנען משכח ונאששיכי בירושלים. היה אורח קבוע בסלון הפוליטי של הלאומנות הערבית, שניהלה קטה אנטוגוס. "השקיע מאמץ רב לחזור לחברה הטובה, היהודית והאנגלו ערבית".

נהגו תחורכי, ששוחר בידי מודיעין "ההגנה", ספק מידע על אירנה נילה רבר וברוחו עם הדורן פון בולשינג, שהיה בשנות ה-20 מועמר לנודי באחר המגורים בגליל. (עם עליית הנאצים לשלטון, מיהר לארצות הברית, שם נשחק, בשנות ה-30, בעת ההכנות למשפט, על כניסה בלתי-חוקית לארצות הברית).

פולס תמך לא את על תחומי התעניינותו של רייכרט: "הוא שאל לעברן של משפחות חשובות שעם בניתן. נפגש. חקר מי צידד בבריסים, בצרפתים, באוסטריונגרים, ברוסיה הצארית ובחורכיה, במלחמת העולם הראשונה".

בינתיים החמיר מצבה הכספית של חברה הבניית, שלו, ולפני שהוכרז כמשוטט רגל, נעלם רייכרט. (המשפט בעמוד הבא)

HAGIQT AL-AMR
WEEKLY
8, SIXTH-YEMAN STREET
P.O. B. 174 TEL 1800

هَذَا مِنْ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

အသံလွှင့် ၂၈

החולמה

הונוחן גבן

המשפחה החולמת

לא היה, לא היה, סוס לבן, שלגיה פיצה, לא היה אגרות מעולם, היה רק חלום, לא באושר, אך עד היום...

(משירי הלול)

פעם לא היו הפקות

לא מכבר, נקבעה לי פגישה עם זמר, הוא בא עם הסוכן האישי שלו, המפיק, אשת יחסי ציבור, ועוד רמות כלתי מזהות. גם אני הצטיירתי כסוכן שלי ובמשקפי "בלו בראדס", כדי שכל המנהלים של המר לא יראו לי את העיניים. אני צריך לכתוב את השירים האלה, אבל אני מרגיש כאילו אני מפרע להם, כאילו היו מסתדרים טוב יותר בלערי. מדברים קצת רבילות, קצת על הכסף, נמנשים שוב. אומרים מלים כמו "קונספטציה" ו"ללכת ישר גם על קומפקט דיסק". אבל שום שיר לא יוצא מזה. ופעם לא היו הפקות.

פעם היו רק שירים וחברים. שישל ושמילך היו המפיקים הראשונים שלי ועד היום הם חברי הטובים. וזה לא היו מפיקים. גם הם היו אמנים, שהיציאה המשותפת שלנו הייתה חשובה להם יותר מכל. לא חייתי וקוק למשקפי שמש כשריבתי איתם על השירים שלי. הסתכלתי להם ישר בעיניים.

המשפחה

ישבנו במרחף באבן גבירול, וזה היה העולם שלנו. עולם ושמו "חג", מסתתר מתחת למסעדת "מור מורח" הנפלאה. אברהם ונסיים מאכילים אותנו.

סליים ושאוורמה בפתח, כדי שיהיה לנו כוח לזרז שוב למרתף שלנו, ולהמשיך לחלום. לא תמיד שלמנו. אבל תמיד חלמנו.

האלונה כל חצון צילמה. ישבנו וחלמנו בעצם המשפחה עם אבא ואורי ואמא אריק, דוד שישל, והאחים והאחיות, שבאו והלכו, ולא תמיד בשאור, כי זה לא תמיד קל, משהיה שלום ליה, בעני, בדריה, נחית, מיק, סימה, פופוק, ביטא סליה, חיק, הבר, יענקל'ה, רפי, יסודית, אלונה, סליה דורי, מישה ומישל'ה, אבי רל, וניס, דודל שקצא לה "מלאך", משהם שודא היתה מלאך, והיא היתה ובי מסכנה משהם שאליה הגיע כל והשתכחנות. ולא היה לנו מסך.

לא היה לנו גרש על תור. רק כיסים ריקים מלאים בחלומות. חלמנו לכתוב את הסרט הבני טוב בעולם, את המנהל שאחריו לא היה יותר מחנות את השיר שיבא את השלום.

השיר שיבא את השלום

כל כך הרבה שירי שלום נכתבו בהצלחה מאז ישבנו, לפני בערך עשרים שנה, בחוג המשפחה העולמית שלנו, ותינו להביא את השלום בעיר. והי ידע שאורי כל שיר שלום, פרצת מלחמה עוד יותר נוראה מנקודת, ולמרות כל שירי המנהל והמלאים - העולם רק נדה יותר רחב.

הנקמה היתה תקופת מלחמה והתשובה גורלה מאיר היתה ראש המשפחה. ריין היה שר במסגן. גישא נאמים וצבי להבות על ארץ ישראל הגדולה והעשירה עם ניצנים של משיחיות שקדשה אבנים ולא היו אדם הדבה ארמה ורבה כסף, ככה שהבי טוב: היה לך בתקופה הדיא אם היית קבלן ערי. אבל אנחנו היינו קבלני ולומות. ישבו צמודים במחזורי שלנו פחות.

כולם ב"לול": בתצלום המרכזי - אורי זאור (מימין) עם משה איש כסיה וילן בתצלום הימני - אורי זאור עם שישל (משמאל); בתצלום השמאלי - אריק איינשטיין (משמאל) ושולם חנוך.

שמיעת מהדרות חרשות כלשהי. "שמעתי את ראש הממשלה אומרת שהיא כמהה לשלום". "כמהה זאת מלה חזקה", אלי שישל אמר וזחק אחרת.

"למה לא עכשיו?" שאל אריק.

"מה זאת אומרת למה לא עכשיו?" צעק אריק.

"למה מרבדים על השלום רק בעתיד", אמר אריק, "למה לא עושים את זה עכשיו?"

"למה לא?", עבר שלום לשירה, בקול גבוה וחרש, "למה לא היום?"

"מה היה לא הנה", הצעתי את השורה שלי.

"יפה!" צעק אורי, ושקל אם להביא לי סטירה מרוכ התפעלות.

"זה אולי צריך להיות כמו אנדרה בואת שמתנפצת", אמר מישה, "כמו שיר ילדים".

וככה, כל אחד נתן את המלים שלו לניסוח של שלום, והשיר נולד. אורי שלח אותי לחדר השני, שאני "אכתוב את זה על גבי", שישל טילפן לאולס, ואנחנו ידענו שעשינו את שלנו היום. שוב הצלחנו להרגיש ביד, ואם גם קרבו את השלום, או באמת עשינו את הוויסות שלנו.

ככה נכתבו המערכונים, השירים, והדילוגים למרשים. רק בחלק קטן מכל זה השתתפו, אבל תמיד הרגשתי את ושיי. אהבתי את המפיקים שלי, ובכך יצאתי תקדים מסוכן בביצת עולם השעשועים הישראלי.

הפגימות הזאת היתה לפעמים נפלאה ומפירה, ולפעמים מתסכלת ורוחה. ידעו שהמרחק בין חיבוק לחניקה הוא מניסטר אחד. אבל בכל פעם כשאני שומע בדיון את "אבשלום" אני חווה מחדש את רבעי החסר האלה על גירות החלום באבן גבירול, שם ישבנו וגם צחקנו, ושכחנו לרגע את ציון.

יום אחד שישל קם מוקדם בבוקר - באותו בצהריים, ואמר שיש הצעה לסדרת טלוויזיה מצוריקה, שאורי יביים, ואריק ישיר, וכולם יכתבו וישתתפו, ויהיה גדול.

מישהו שאל כמה ישלמו לנו.

שיסל צחק אחרת.

אורי אמר שניהם שותפים.

שיסל צחק שוב, עוד יותר אחרת.

וכך התחילה סדרת סרטי "לול".

לסתר אבן גבירול, שמענו את האלמס וקלן הכפול של המסלם המתורג מתחנתנים, מהשיחות, מהעבר העתידית פותח למסערה של אברהם ונסיים. האלונה חלמה אותנו כל חצון, וכתבנו ביד את השיר שיבא את השלום "אבשלום".

"אבשלום"

זה השיר שהיה צריך להביא את השלום כתובנו מל, כבצע שעות בערך, שזה לא הרבה זמן נחשב במשימת שתצבנו לשיר. ואורי שבמרתף לכתוב אותו - חשבנו, או למחות אני חשבתה וזה נהיה עם המלומות.

היה זה האיש הבני פולטי במשפחה. לכן הוא היה היחיד שהיה יכול לקחת את החלומות שלנו ולהפוך אותם לשירים. הוא גם היה היחיד, בחשבת החלומות הזאת, שמשש שמע ורשעת עד הסוף. וחשב "שצריך לעשות משהו" ישבנו בריית שני ותחדים של שמיילר, אני אפילו בכי לא זוכר באיזה רדיון בריוק, וזה גם לא חשוב! שלום ניגן אקורדים שחור חלם אתמול בקיילה על תגשורה שלה ואורי היה נסער אחרי

לול

אם עברתם פעם במשכן או בקיבוץ, וראיתם לול - אני לא צריך להגיד לכם מה זה לול. מאה תרגולות מצטופפות, מקרקרות ביד. לקרקור של התרגולות אין משמעות מיוחדת. הן מקרקרות כי הן שם, ביד בין סוגי הלול, מקרקרות כדי להעביר את הזמן, כי הן די משעמם להיות תרגולות. לעמוד שם להטיל כל יום ביצת, ולראות איך לוקחים לך את הביצה, ועוד אומרים שהיא מלאה בולסכול ומוזיקה לבריאות. גם לוקחים וגם בוכים.

התרגולות מקרקרות. הקרקור שלנו לא מוסיף ולא כלום, אבל הן ממשיכות לקרקור, והאן אחר לא יודע למה בריקן הן עושות את זה. והפילוסוף הצרפתי האקזיסטנציאליסטי, ז'אן פול סארטר, אמר: "מי בכלל צריך את האמן. העולם היה מסתור טוב מאוד גם בלי האמנים. אבל באותה מידה היה מסתור העולם לא פחות טוב, גם בלי האדם".

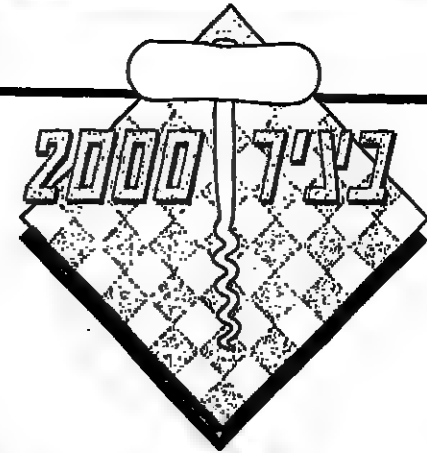
אולי התרגולות מקרקרות כדי לשמוע שהן ביד. שהן לא לבר. והרי כל תרגולות אקזיסטנציאליסטיות יודעת שבסופו של דבר היא תהיה עוף קטן ורליקטוריות.

לכן, אמר לה להפסיק לקרקור.

וגם לנו אסור.

אסור לנו להפסיק ולקרקור מתוך חלולים הקטנים והעלבויות שלנו. אסור לנו להפסיק לצחק ולבכות, ולנסות להרגיש ביד, לנסות לאהוב.

אני יכול לשמוע את שישל צחק אחרת עכשיו. אני יכול לשמוע את עצמי מצחק אחרת.

לבן בצבע, אדום בטעם

השרדונה של ידן מלאה את כל הצימית ואף יותר מכך.

זו של השרדונה ורבת ממדים ותודות כעננה עשירה ורבת-בדים לתודות. יש המזהים גיליות וניחוחות השרדונה פירות חדים ולימון, ויש המזהים בו את ריחם התפוח – דווקא מן אלכסנדר.

השנה זכנו לשני יינות שרדונה תוצרת הארץ. הראשון שוצא לשוק בתורש מאוס היה זה של כמל. שרדונה כמל שייך לקבוצה הגדולה והחשובה של כמל יין לבן. הוא נבצר במקום העשוי כפי שנעשה כל יין לבן אחר של כמל. הוא בעל אלכוהול גול – 11.5%, איגנו מורכב ומעולם לא שהה בחבית עץ אלון. בשעת יצואו לשוק היה טוב כסמך יין לבן יוצג את ארומת השרדונה. לצער, נסתר כי חיי המדף שלו היו קצרים לתפילא ולאוור שלוש תודות מיום צאתו לשוק הירדנה איכותו. שרדונה כמל דומה ומכיר את האמבולדיונילנג סלקטד אשר ליין השרדונה של רמת-הגולן. נכון להיום זהו יין שממלא את כל צמיתותינו, ואף מעל ומעבר להן. הענבים נבצרו בתבשלה מלאה. היין חצו בעל 12.7% אלכוהול וכבד הוא נותן תחושה של מתיקות, למרות שהיין יושן לזמנך. וגי הענבים הושרו בחיידים במשך שבועה שסמך למיצוי המצוינות וחומרים ארומטיים. היין שהה בחביות עץ אלון שלוש תודות חצי תודות, והיוו בעל גוף בינוני, עשיר ומורכב מאד.

ריחתי, שאנו קולטים באופן זה ריחות עסיסיים של פרי ספק פרי חד ספק תפוח. אנו חשים באמנו את ריח תוהלת של החבית, המתעצמת בעת שאנו מגלגלים את היין בתוך פינו. אל התחושות האלה מצטרפות בה תחושות של טמפרטורת קיץ וכן תחושה קלה של לחץ קלי. היין – מפתיע בדענותו ובמורכבותו הקלאסית, וככל מעשה אמנות מורכבת – קליטתו קשה. זאת בגודל יין פשוט. בעל תבנה אחת ודומיננטית, המפה עצמה על תובת היין.

שני יינות השרדונה הישראליים העומד לעומת ידן שניערכה ביום 24.7.88 ב"הילטון" תל-אביב: השתתפה אכור און, שרל לאוילר, אגונום ויין, ד"ר יוני שפירא, מיקרוביולוג והתעמס מטה.

1. ידן שרדונה 1987 (2000) – 30 ש"ה.
2. כמל שרדונה 1987 (2000) – 29 ש"ה.

ישראל עשהאל

עסקת המאה!

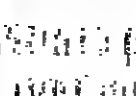

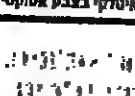

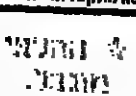
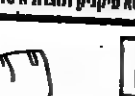
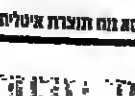
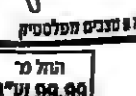
רק מי שיושב... מאמין!!!

המכירה במפעל
בני-צבי
מ"ב/ד, ה'
מ"ב/ד, ה'
מ"ב/ד, ה'
מ"ב/ד, ה'
מ"ב/ד, ה'

מתוך במוצ"ש
עד 23.00
חגיגה בשבע

100,000 כסאות – במחירים ללא תחרות!

ברעימי דון ניר צבי

 החל מ- 39.99 ש"ח	 החל מ- 59 ש"ח	 החל מ- 79 ש"ח	 החל מ- 59 ש"ח	 החל מ- 59 ש"ח
 החל מ- 79 ש"ח	 החל מ- 99 ש"ח	 החל מ- 99 ש"ח	 החל מ- 99 ש"ח	 החל מ- 99 ש"ח
 החל מ- 49 ש"ח	 החל מ- 149 ש"ח	 החל מ- 99 ש"ח	 החל מ- 34.99 ש"ח	 החל מ- 79 ש"ח
 החל מ- 29.99 ש"ח	 החל מ- 25.99 ש"ח	 החל מ- 12.99 ש"ח	 החל מ- 19.99 ש"ח	 החל מ- 99 ש"ח
 החל מ- 289 ש"ח	 החל מ- 399 ש"ח	 החל מ- 399 ש"ח	 החל מ- 99.99 ש"ח	 החל מ- 99.99 ש"ח

אנו מכבדים וזה עדיף לקניות בתשלומים • וזה יותר טוב מנכסף

אשרות 24 תשלומים לא צמודים
מחל 2,600 ש"ח בריבית 2.76%

ברעימי "דון" בע"מ, מושב ניר צבי (מול צריפין) 08*229546 08*240540

כאן יש משהו

כתבה ועילמה
עפרה ישועה-לייט, בריה"מ

תוצר חגיגי של תביה ברוח
משקיסקאית 16 באדיסה (למעלה)
תמדרות תמפורמות מסרס חקולוט
"איות הקרב מיטומקין" של סרגיי
איונשטיין (במרכז) ופילח במזיאון
ספרות של אדיסה, אין בליקס, יש
מולד מברסרסרית.

המשלחת הקונסולרית הישראלית כבר מתארגנת במוסקווה, ותיירי ימים מצשלמים ליד הכותל המערבי בירושלים. עידן הגלאסנוסט מאפשר לעתונאים ישראלית לצאת למסע חיפוש שורשים באודיססה, להחליף זכרונות על ביטול השואה לשנות ה־60 עם צעיר ארמני שרוצה ללוס־אנג'לס, ולעקוב אחר ביקור מולדת של זוג יהודים שנשרו בניגה, התבססו באמריקה ושבים לעיר הולדתם לפני רודים עשירים. ברית המועצות '88, מציאות חדשה.

באודיסה היא שמחלקת התחבורה לא קיבלה הורעה על בואי. אין מבוטחי. נא לחכות עד למיור. ליכי מבאר רעות ואני אסירת תודה להחמתם של הטרגים להצטרף אליהם ב"זולגה" הוריש שהגיעה להסיע אותם למלון.

אכן יש בעיות. במדור "אינטרס" של מל
 "צ'רניה מוריה" (היום השחר) מתברר שבאמת
 "מוסקבה שמחה" להעביר את היתרית הקשורה בתחנה
 שלי. תחזוקה לנענוח קצרה, גנוזה, אין כלל חדר
 שני במלון חללא, שזה שגורע יותר - מרעעים לי
 מיד שכנראה לא אבאז מקם בסיסה חרה למוסקבה.
 מרחיקים. עד מין השבע כל היסוס תמוסה".
 (תמסן נעמוד תבא)

35 44444444

המשטחה הענקית המציפה את האזרחים מאמרים
בזר מרחם ויחוסים, סינה טרנן כבר מתייחסת ללא
מעצורים כולרות אלויותיה שמנסנות וכוונותיה
היפות בשמלות גינוס משפחת אלה כבר נלם
המקצוע, ומוקח את התופעה תנובריישית לטובת
הנפש היהודי-הרוסי ובה שלח עצמה מופתת
יותר מכולם מבר שהוטלסאלינה. תפסח אותה ברון
בדומה במלחם מלחוט ש רק את.

סוכנות הנסיעות הממשלתית "איגורסיט" מחייבת את התייר האיגוריווידיאלי לשלם מראש גם בעבור הסעות מיוחדות מן המלון לגמל התעופה ובחזרה, במחיר כפול, מכיוון, ממה שהיתה עולה חמם מנית בשבילי; הכשרה המראית בגמל התעופה

היה יד ענקים חדשים מריקמת גובלן צעקנית.
 שמים, מליפת ורוד מוקד וגופיה קטורה שממנה
 משתנים בשרים שופעים, מדרה כעקבים גבוהים
 מתולועת באנגליה במבטא רוסי כבו "אוי, הארץ
 האל".

מחד, שיטת מניחת בברית-המועצות וזוים
לחיה, אילו למי שקנה ורובים ותיקים במחיר
לחשיבותו של 59 שקיקת לדולה. אודיסה וזא
ע' משקש. קצ. הרטומול" ממוצ' ע' אפס מקם,
מלל כחל לרים כזהלל כשיל שחל ושלוש
שקיקת כחל כעצת המושחת לק על ציפורי
מועצת שחל ענה ענה לרבים

אשר תהיה, באולם הנוסעים המטון בחיך

לאחרונה קוצצו חוק ענק של כילי בראל בלונדון.
הוא זימר "בחוזה לבדיה המועצות". הם היו
באקסטאזה. המסר שלה אם שנת השישים תהיה
לאופנה מערבי, בדיסה ון מרחושת בצבע הימים
האלה "אתם היקסססו האמיתיים" צרח בראל.
המלכה ומרס.

בטיסה לאחריה, "כתורה לביית המועצה" אינו שיר אלא מציאות חדשה שיבה ויגיוני כמקום תשע שנים אחרי ש"נשרו" בוריה, כמו כלם, ודברים לאודיה שאותה כבר כשנת 1979. מה היה מאחורי ביקור מולדת ראשון, עבר על תקן של דורים עשירים והעסקים בלוס אנג'לס מורים בגידי מותב מערכת של

צ'לוביץ" (בחדר סרט).
 "גורבאצ'וב" אני שאלת, הוא מעוות מיד את
 פרצופו בבוז. כבוד, הימים של הבריחה היוזרים על
 חייל ארמיקני שמסביר לעיתון הרוסי מה זאת
 קורבטסקיה? אני יכול להגיד בגלוי מה אני חושב על
 נשיא ארצות הברית? הוסיף צוניה לה "גם אני יכול
 להגיד בגלוי מה אני חושב על נשיא ארצות הברית".
 במסוקות האוויריות, בחדר יויל, שמעתי יותר בידור
 של מתנגדים קומוניסטיים וזאתי ועל "החשיפה"
 מזה שמעתי באוזני כל האמריקנים שמסעתי בזוי
 על מלרסון.

קורים ודברים כמדינה הזאת. ה"חיסוסיות" הן יותר מסתם סמל. כסלווייה האמריקנית הרא

נאל התועה והמבוי הרחוק של דרומי
הארץ, המכונה המבוי הרחוק, למנוח, והתיישב
לירי בחור צעיר שנשא ארבעים ארומים
גדולים. המבוי הרחוק הוא הרחוק ביותר.
קומה אחד של המבוי הרחוק הוא הרחוק ביותר.
לדעת אדם ברי, בנפשו הנפלאה כיבה המבוי את
הרובים והבנים בחיבתו ורחוקה שליו. "המבוי"
לדעת אומרת בחיבתו נמרץ. "אחוז אהבה את המבוי"
ואחוז. שמה המבוי הרחוק.

אנחנו ממשיכים את השיחה על הקרקע בעזרת
מלך מלכות צומן. הוא ארמני, רוצה ללודיאנולס. לא
בין מלך אחת כאנגלית. עובדים לפוליטיקה. הוא
כבר כנראה שאני אמריקנית, ומחמא: "דייגן" ורשן

ଅନୁସୂଚୀ 34

מה אכל בן-גוריון מול גלי הכנרת

במקל הוא ממשל ביתו הוא מצוי
וכובש שטחים לפני עינים, כשנתן
אלתורם תהייה, הוא ראה לו אלכסנד
כמה משירי, האלתורם קצו ושער
מכתב בו התייחסות לשירי שקרא
ומלות הערכה חמות, את המכתב הזה
ואת התפריס שעל ידו תכין את
אורחותיו, כל כניווינו, נוצר אלכסנד
מכוננת מרגשות, יסודים, אשר על
אלכסנד, כל בניויתו הוא אוכל, ללא
כל שינוי, רציתי שהיא תעם משה אתר,
גישתו קצת, הוא פחדני משה ולא
העניתי לו, אלא למען האמת, ולא
יראה טובה מאוכל המעמסם
הוא חזניו שיתלש מעמסם ביתם.

אחריהם הניצח המנה העיקרית
בידיה את קדמותה - לשון בק
ב י. מלך, במקום בו ישבה כל
הא מלך, משגיח על ארצות ש
ל, כולו נתן עין שני ברום
בית אל המנה העיקרית גילול
היה, מלך המה ברום תחום
תק המחלית מה עם טעם הנוצ
המנה לטום - מנה הקינוח
"אסיה" של המלך הזה מה עשרה
ג. מוראים לה "פרלוח" והיא
היא מפורסמת תחנים קצת צמח
יה.

[illegible]

על אחת על תומרים אלברט
לית, עתה לנו, אם תהיה פה
תהיה, תוכל לפגוש אותו.
ממה להושיב אותנו
אחלה בשלחן בו נהנו להושיב
דין. הליש אותנו לשם ואמר
שם בשבוע אל הצבת, אף כי
אחתי זה מעלים לו להודו.
אנו בפקס בו ישב ומבדד
ההצבת נשקפו אלנו
מוסס הגדולים והוקסים

בית האומדת באודיסטה. עוד יסת. יש חיי לילה. אין מחסור במצארי מזון.

חמש עשרה, מציגה לפני את ציוריה ומבקשת תות
רע מצייתת על סמיני הקרייה שלה בציור תאורות
"אח חשבת שבני-דורק יקבלו אותי לבית מה
לאמנות"
הבעיה היחידה היא שהלימודים בקולג' יקיים
מאוד, אני מבטח להבטיח. "רוב הסטודנטים הימים
לעבור, הם עוזמת לא עזרה"
אנינה תולעת על עזרה בתיאטרון מובט
כשנתי לגיזור, היא תגלה שם כבר

ורבים בעל ארץ מלכות העתידות וההשקפה
מבוססת, כפי נראה, על בעת קידום ביה"ט
החזון עליה רשמיית. זה מתקופות, וצפוי, לא
אמיתיות זה לא כדרך, הם תופעות המסמל
החשיה כפי פחות קימה, מפני שעשוי אי מיצת
כיערות את ממשלת ישראל העשירי.

כפי כן מנסה להחסיק את השתתפותו
במדינה שמונה שירותי את מסקנות, או סגירת
בלי כוונה את דעתם לאמיתיות - או שואגית
יתנו לם אחרות יציאה שירות לאדם עשוי מתר-
החאגה את שם שום ענין אמרן להוציא ביטול
"ש מילומה למחזיק" בישראל, ממשלתו

המסנית הישנה מקיטעת על אבני המזבח וזו
ברחובות החשוכים מישקת בן 14, בנו של משה, פוצח
(המשך בעמוד 44)

ייהווים את הסכימו בשום אופן שאובי אמילי את שותפים (הרשיון), מהדורים הבורים באוריס- ששגמלים נניין כלשהו בישראל ובסוריה, מאוד וזה לעז לך לחסות את הקרובים. את שעה אתר שהתעניי לבקר בביתו מחבר, בצירוף מקרים מתר- נכלית"מציאות", לשלוש אורחיה שן חברה מהמורגות בשופטים 16 ביתו עזיבה משה- תודי באותו בית וזה שבעים שנה אלי הוא יידע משה- ובר עכירת משה חלם בכוחות עצמו, מצליח- לשה, וזה הוא זוכר משה חלם במהרה ומהר-

[illegible]

עם סיום החלק השמיני מתחילים לרבר על מה שמעניין באמת את חברת המארחים וירייהם: אמריקה. כמעט כולם כבר הגישו בקשות יציאה מאז

השירות עזרות. כשרובי מסיבוב כעור ואיווחת צהרים מתברר ש"התגלה" חדר מנוי ו"יסיבוב טוב" שיהיה גם מקום כמסית העדוה. יות מותג המנהלת אפילו יוה מסיבוי על ה"סראנספוס" שלא קיבלתי כממל העקושה: אמר, בהר ומבנית יעמור לרשו"ת לשעור חצי של סיוול כעור. תפסית ויחמם השטח אמרוה לחיות כעור מכרובי כעור מחו"ל של העשק הרוס, "סרסטיקוה", אבל, ה"סרסטי" לא איריבן כעור אחרת של מוכנת החיור, "וה איר הכרים שואגשים

במקונצרט רוק של בילי ג'ואל
בלנינגרד הוא זימר "בחורה
לבריה"מ". הקהל היה
באקסטאזה. "אתם הסיקסטיז
האמיתיים!" – צרח ג'ואל.

תגלית ארכיטקטית חשובה התגלתה לאחרונה באתר חפירה ארכאולוגית בירושלים. מדובר באתר חפירה ארכאולוגית בירושלים, באתר חפירה ארכאולוגית בירושלים, באתר חפירה ארכאולוגית בירושלים.

કાનૂની ૩૯

פילדלפיה

אבו

פולחן השמש היה עד לא כל כך מומן תגינה אחת גדולה. אנשים התמדרו בשמן כזה או אחר, והשבו שהם מוגנים. עד שקמו המדענים והרופאים והודירו בנו את הפחד מכל הדברים הרעים שהשמש יכולה לעשות לעור. עכשיו זה קורה גם לעיניים. האנשים שמטפלים בעיניים התעוררו, ואומרים לנו שקיני השמש לא רק גורמות לקמטוטים בצדי עיניים ממזמנות. קיני השמש, הם מחזירים, יכולות לגרום נזקים רציניים לעיניים, אפילו כוויות, ממש כמו לעור, ושמשקפי שמש יכולות למנוע את הצרות האלה או להקטין את הנזק.

אז מעכשיו אל תסתכלו במשקפי שמש כעל שתי עישות כהות שמעמעמות קצת את אור השמש, או כפריט אופנתי צבעוני שמתאים או לא מתאים למבנה הפנים ולבגדים. הצער הבא סימון של מקום הסינון על המשקפיים כמו המסגרים של מקום הסינון על תבשירי השיווק.

כמו בכל מה שקשור בשנים האחרונות במדענות לכריאות, היו האמריקנים הראשונים שגילו את מה שהיה ידוע מומן, שהשמש מסוכנת לעיניים. כמו בעיני העישון וצרות אחרות, הם נבכסו לחץ רציני עם הרבה "אקשן". פתאום הוכרז להם שחלק גדול מעינות המשקפיים, אפילו היקרות מאוד, זה סתם תפאורה יפה, מסנונת קצת את האור אבל אינו מגינה בפני הנזק שגורמת הקרינה האולטרה סגולה.

השכוען "שייט", מידעם באחרונה כתבה בה הוא מצטט רופאי עיניים שאומרים כי ייתכן שחלק מהמקרים של עיפול הקרינה, קטקטיים, ובעיות ראייה שנחלשות, מוקד סוכלים 15% מהאוכלוסייה בגיל 65 מלמעלה, נגרמות בגלל החשיפה לשמש שיכולה להרוס את התאים של הערשה והרשתית בעין. תחשבו על זה בפעם הבאה כשאתם שוככים על החוף ותופסים צבע, אפילו בעיניים עצומות.

רק ערשות של משקפי שמש שעברו טיפול במיגנס שקלט את הקרינה המזיקה, מגינות בפני השמש. התוקרים האמריקנים אומרים, שמוטב לצאת לשמש בלי משקפי שמש אם אין ממננות את הקרינה האולטרה סגולה, כי אז תסב שומרי על העין במצומץ וכיוון העיניים ומאפשר רק לכמות קטנה יותר של קרינה מזיקות לחזר לעיניים. ככה, אחרי שנים של חשיפה יש הרבה קמטים - אבל פחות שיכורים.

צריני משקפי השמש בארצות הברית כבר התגברו לסמן את מידת הסינון על המשקפיים. הנויות שאומרת "עומד בדרישות מבוני התקנים", אבל היסוד אור דואג אומיניסטריוס" אינו מסתפק בכך. זה יומים הוצעה שתוויב כל יצרן לסמן כמה קרינים הערשות מסנונות. כמו בתבשירי השיווק, שממטפלים במספר מקום שיוף שהתקבלו כתוקן בינלאומי. או אם תראו בקירוב מספרים גם על המשקפיים, חזרנו למה.

איום בארץ, כזה במים למוסרי, מימין למעלה. ועד איום, שאי אפשר להחזיקו כבנו בחצלות הגדול למעלה. מלמטיק לנן וערשות כמו ראי נשימין למטה. רק ועיין ומוחב רמליי, משמאל למטה. בעמוד התנאלי, מלמעלה למטה. אטום ותבועין ומסאורה עם וחמת מוכות, של מעצב לדיי"א של מעצב גרול וספורטיבי.

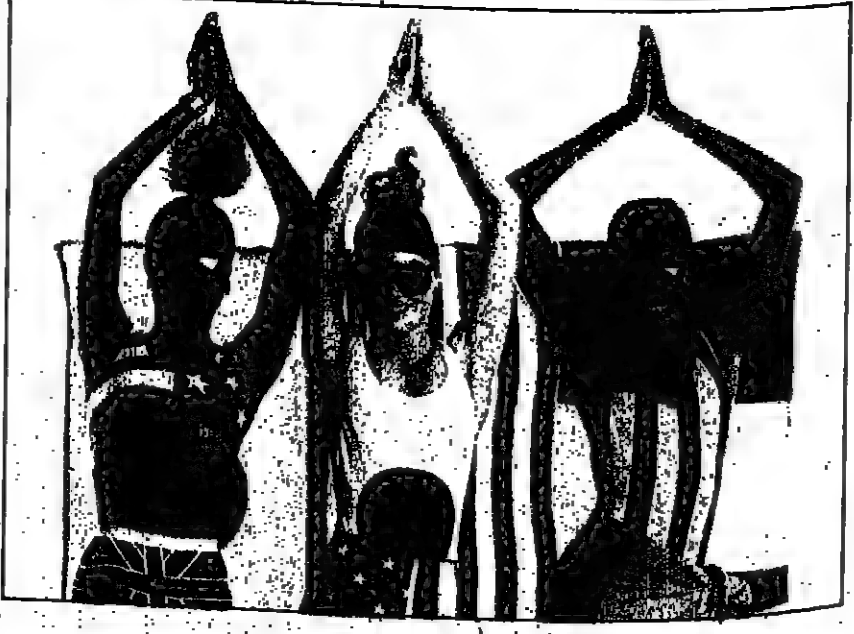
אבו

"המודעות לנושא חרשה יחסית", אומר אברהם טידוב, אופטומטריסט, "ולמרות שגוקי השמש יודעים כבר מה זמן רב, אין תקן למשקפי שמש, לא בארץ ולא בעולם. רק בשנה האחרונה התעוררו לנושא ולצורך לסמן את מידת הסינון על הערשות. בינתיים יש סימון כזה רק אצל יצרנים בורדים". "סרג'יט" מארצות הברית מתמחים במשקפי שמש בעלות ערשות מיוחדות להגנים עם דרגות סינון שונות המסנונות על תוויות המוצגות לערשות. "לאמריקן אופטיקל" ו"רייבאן", ערשות מלוטשות באיכות טובה, אך אין ציון של דרגת הסינון. גם "לורנה" הערשות, הסימה גבוהה של קיני השמש המזיקות. היצרנים האחרים ידרו מהערשות הבחירות או המורגות ומייצרים ערשות כהות עד בהות מאור. אך יודעים כמה מסנונת משקפי השמש יש מכשיר מידה שמוט. לפני שקונים משקפי שמש, אפשר לבקש בדיקת סינון במכשיר כזה יש אצל אופטומטריסטים רבים, והמחיר מגלה הכל בצורה פשוטה וברורה. כשקונים משקפי שמש בדרך בשוק אי אפשר לצנות לחרבה. זה ערשות מלוטשות עולות לפחות ארבעים שקל, בלי מסגרת. משקפיים עם מקדם סינון טוב עולות בין 100-200 שקל.

כל שנה משקפיים יותר בעיצוב - כבר שכנעו אותנו משקפי שמש זה פריט אופנתי, כמו בגד או נעליים ושא אפשר להסתפק בזוג אחר בלבד. משקפי שמש ממשכיים לתוך שעות הלילה ואור הירח. כדי להעמיד את המסר הזה, הריצו רוגמניות ממושקות לאור הורקרים על מסלול תצוגות האופנה במאריס, מילאנו ונייורק.

לא רק היצרנים המסורתיים של ערשות אופטיות מייצרים אותם. כל מעצב אופנה שרוצה להגדיל את הבגמיות, שם את שמו עליהם. ממיר קארין, קארל לאגרמלר, קלוד מונטנה, ז'אן פול גוטייה ועד גרוען אברון. גם יצרנים של בגדים רוצים למכור לנו משקפי שמש במסגון הבגדים שלהם. יש אפילו רגם שנושא את שם מבנית הירקיה "פורשה". יצרנים של משקפיים קלאסיים כ"רייבאן", שלא שינו את העיצוב שלהם שנים רבות, יצאו השנה עם סדרה של משקפי שמש במסגרות צבעוניות.

כמו בבגדים, כל האופציות פתוחות מסגרות מלמטיק ומתכות. גרולות וקטנות. ישירות ואלכמניות, כמו עיני חתול. ערשות ומסגרות כהות כמו של האחים בלון, שהוסיפו בתרגום המקומי של קושניר ווסגרי בשיד התסליים. משקפיים עתידניים, עם ערשות שנואות כמו ראי הדיסטרי. מסגרות מלמטיק נכבדים צועקים, מסגרות איטימטוריות, מצוירות בצוירי יד ומשוכאות ביחלומים מוכות ומצגים מלמטיק. האחידים מ"ש" למסגרת מלמטיק צבעונית וקי 290 שקל, לערשות עם שם של מעצב.

יהודית חנוך
סופסבוק 39

שינויים

משהו:

כשהתחילה הטלוויזיה, קמה זעקה גדולה שהיא - בגללה ימשיך לקרוא. באינטימיות חציבה של הוצאות הספרים והראו לנו שבדיוק להיפך.

איך להיות בחו"ל ולהשאיר בארץ

בזרים בורים, והבטיחו להשתלל דיווחים בשידור ישיר ביומן הכלכלה. שעה אחריכן, בסאנדרמן, שמענו מקום ראשון לוי, שני שרון, שלישי ארנס והתחילו הראיונות עם המנצחים ועם תעסה גלור ורונני מילוא.

למלון בניצח הגענו בערב בתשע וחצי בערב. בעשר קורא לי אבי, שרדיו אצלו בחדר: תשמע מה זה, יש "חפשי את המטמון" והמטמון הוא חדר ברחוב.

שנינו מכירים את עורך. אבי ממשרד החוץ, ואני ממקומות פחות מכובדים, ואנחנו מחזיקים לו אצבעות שיפעה את בנת החידה. דן אשכל מווינה מצלצל ומוכר לו תשובה, ובחוזק יורד הלילה על הקוט ראווה.

טלוויזיית הציבור
היתה איתנו גם טלוויזיה קטנה, בגודל של חצי קווארטו ובעיני של ספר למנינים. באחת העצירות ציינו בחרשות טלוויזיות. לא להגות, את ישראל עדיין לא קולטים, וצריך, מה גורא, לחכות לקסטות ויראו שמגיעות מארץ רק למחרת.

(והי יריעה שהגיעה זה עתה החל מהשבע משרדים את "מבט לחדשות" ברשת ב'.

דיווחו על באלאגאן הרוגים בארמניה, ועל רצח קיצי קל בסמינה ביוון, והתקיימה מחרוזת החרשות, ישראל לא הופיעה. התפעלנו נוכח חידושי האלקטרוניקה שאינם יודעים גבולות. האור לעצמכם, הצלילות לפתח טלוויזיה חרישה כל כך שהיא כבר לא מתעסקת בכל אפצי בישראל.

עז

בין ניצח למנסה קרילו נמצאת כבר פלאים בראש צוק שנראה כמו ציור של וולס דיסני יותר מאשר מקום שבו בני-אדם חיים. שם הכפר, במזרח צרפת, EZE.

מראש ויתרנו על אפשרות לבטא איזה שם צרפתי נכון. את רוב הישובים ברכנו כינינו בקיצור ויק ויק ויק, לכן קראנו את הכפר הזה בצחוק.

כמה פעמים עברנו לידו. יום אחד עצרנו במקום רחוק שממנו נראה משהו שנראה לנו כמו אותו כפר. רצינו להיות בטוחים, לכן שאלנו מוכר פירות בדרך מה שם המקום. עכשיו, חשבנו, גם נשמע איך במטארים את זה בן. חשבנו כיצד אאחאחאחא. אמר עז. עזו. יתר עז מזה לא יכול להיות.

המצור. הבורד שהוא משחק נגדו מסמל את כבוד הארץ. הכוחה התרבותית במשחק היא ששני ישראלים יצליחו להגיע את כבוד הארץ מצד לצד, ולגבור עליה ביחד.

המשחק של הישראלי במשחק הוא דוגמה לחשיבות אומץ בגלל הכיבוש - סמל להזעזעות בעם הפלסטיני. כל מה שהכריז רוצה הוא לנוח על הארמה, אבל שני הישראלים, בדרך-כלל צ'חים, משיקים תנאה מחנכית שום לא נותנים לו להגיע לחל. שעות הם חובשים בו בצחוק של הנאה עד שכל אדם ישר מודיע ויורד מן הארץ ונולח בגבד.

ההפרעה המורשעת חסרת התגיון כדי להבין מה היא ברית-המועצות.

באישה עיתון קראתי שלאחרונה הפסיקו את ההפרעות לקול אמריקה ולרדיו הודאניקו, ואילו ההפרעות לקול ישראל נמשכות.

באמת אין לזה שום הסבר הגיוני. הרי היום למעשה כמעט כל שעות השידור הן יומן וחדשות אחר גרול. הם לא מפריעים ליכל צבעי הרשת, או לי"עשים עניין ול"יומן הצות" כשהיה, ולא ליומן הכלכלה ולא לחדשות כל שעה ולא לאלף תוכניות המלל האחרות. על היומנים הם מקטעים. ממש צחוק.

החיים עם קול ישראל
כשנשלחו באופן זמני לרומא תמתי איך אשמוע על קשר. שידורי רשת ב' עושים את זה קל. הישראליים שכאן מתווכים קבוע לטרינסטור ושומעים הכל. כל הסכם עם הרופאים, כל הפסקת השמל וכל עלייה במספרטורה. שלא לרבו על הבעיד (מישהו חירגמה לי כך אינתיפאדה).

יבאנו בשש לדרך עם חדשות הבוקר שהודיעו על בחירת השביעיות הצמייה ב"חדות". בקארארה ברום ההרים שבתם חוצנים את השיש לסלון של גברת. כך מראשליצ - שמענו שיש דחייה בספירת התוצאות. באוטוסטראה מרובת המינורות שבין גנואה וצרפת עצרנו במסרצוני כביש בכל פעם שחשענו על חיר ציץ שעת מלאה. ולא קולטים גלים קצרים במסיעה. בחמש הם אמרו שעוד אין

מטקות

יש על חתך הם משחק את, אשר בכל שידעתי מנעו גא יתר ומימד לישראל: מטקות. אגא, גלו מכלותה לטקטיק המשיק לשבוא אותם. ראשית טוב לאהוב את הק, אשילו אם לא מעיק קר כדור בעין, שנית, תנו כבוד למתקן הזה. כל משחק אור בעולם הוא משחק של אדם נגד אדם. מטקות הוא המשחק היחיד שבו שני אנשים משחקים נגד הבורד.

לפת דווקא בישראל כל תופעה של חיינו מוסכרת ונלוש דורות מודות מסיכה-הברית, מוזות שמאלית נפית ישרה נאח, ליכלכת, רק שאני לא אוהב לומר "יש".

הספרים

המסקלה חן משחק מפני שהן שונות מהמציאות. הישראלי בגילי הם תוקפנים תאחד נגד השני. זו תפארת. הפעולה בצוותא, בעזרה ובאריכות, היא משחק. בני עמים אחרים אייבים זה לזה כל הזמן, משחק - גניח טנים - הם: אגרסיבים, אכזריים, עשויים רעים. אחרי תום המשחק הם לחוצים יריים ונלשים שוב מלים של אייבות.

אל הישראלי זה הפך. משחק הוא לעזר אחר לשני. משחק נגמר, המשחק נכנסות לשקיות הניילון והשניים מתנועים שוב בכנסת האחד אל משנה.

ישראלי מצא ביטוי במשחק המסקלה, בגלל רגשות

חגיגת קיץ בסטימצקי

חוויה לילדים לימי החופש הגדול

ספרי קלטת של "ישראדיסק" ו"יכנרת" לילדים בעברית ובאנגלית. 20% הנחה על המחיר המוזל.

ליל חג: משחקי קול בלטימ 3-5 בצוירים משעשעים ובצבעים מרהיבים מור 5 ש"ח

סדרה של 4 ספרי אנטיקה למעטות - 5.90 ש"ח ביי

ספרי "קפת" שונים 3.50 ש"ח 2.50 ש"ח

הצעות מיוחדות!

ART NOUVEAU אלבום ספרותי מיוחד 29.4 ש"ח במחיר 57.40 ש"ח

BLACK BOX by AMOS OZ קופסה שחורה מרתקת עם 36 ספרים 36 ש"ח במחיר 57.40 ש"ח

לימודים הם משחק ילדים חתם עברי, נורית יגל, ונחמה פנקס. ספרים המעוררים את הילדים ללימודים באמצעות משחק. מחיר: 12.80 ש"ח.

דברים יפים דוד גור, נורית יגל. ספרים המעוררים את הילדים ללימודים באמצעות משחק. מחיר: 12.80 ש"ח.

בנות בנות ומה שביניהן ספרים המעוררים את הילדים ללימודים באמצעות משחק. מחיר: 12.80 ש"ח.

האמר ספרים המעוררים את הילדים ללימודים באמצעות משחק. מחיר: 12.80 ש"ח.

רבי מכר בעברית בהנחה

מבחר ספרי "מעריב"

במחירים מוזלים ביותר 3 ש"ח - 4 ש"ח - 5 ש"ח - 6 ש"ח - 7 ש"ח

ספרים זה סטימצקי מבחר הספרים הגדול בישראל

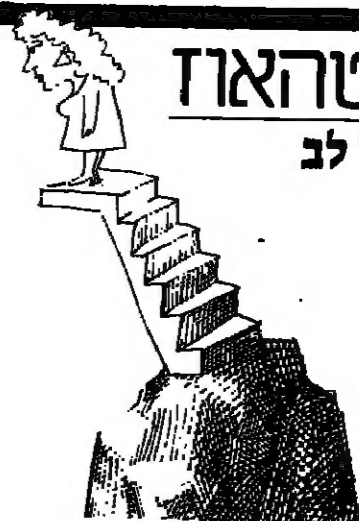
מבחר ספרי "מעריב"

במחירים מוזלים ביותר 3 ש"ח - 4 ש"ח - 5 ש"ח - 6 ש"ח - 7 ש"ח

ספרים זה סטימצקי מבחר הספרים הגדול בישראל

האני ישראלי

פנטהאון יגאל לב

האינס הנעלם

שאריר רוצה להציג כיצד חלק מוחות חודר כגלל עורף משמעת, הוא מספר את סיפור יצחק שלק את כל ספרי המוות, דוסטויבסקי, סולסטרי, וטמאס מאן, גיטה ואמר לעצום בנו, לעולם אל תעז לגעת בספרים האלה. תזיה את הספרים בגדי חליון, חרוק מדיח דיו של הבן. וזאת היתה כמובן חדר הבדוק ביותר שעמם יקרא את כל המסות הקלאסיות, יכלע אותם כמי שכולע מידות אסורים ויתענג עליה כעל מים גנבים.

כאשר בגר עומס וזהו גם הוא לאב, ניסה לנקוט באותה שיטה. הצרה היא שכן חדר השלישי היה צינור וממושקע הוא לא קרא אי אורח מהספרים.

רינה יכולה להביא כמה הוכחות לכך מקרב הבנים והמומים איתה כשביקרה:

השקיעות היא אולי השנה הקשה ביותר. גיר למד ואת על כשרו. מהשישית לשביעית עבר את המעבר הקשה. ציונו היה למטה מבנינים. זה היה רגע שבו לקח את עצמו בידים ורגע שבו, בחור הקטן, הבין שאם עכשיו לא יעשה משות, הוא עתיד ליהרג לבגרות עם ציונים בינוניים שלא יאפשרו לו את כל ללמוד משפטים או כל מקצוע חתרני אחר. כיום מקבלים למשפטים בציון של 9.3 כלומר ציון ממוצע המצריך ציונים מעולים בלבד. בגר מטוים בדיוני הבין ניו שגורל לימודי כותרי, גורל השכלתו האקדמית חלוי בכורח "לקחת את עצמו בידים".

הוא עשה זאת. אורי לא החביא את הספרים מבניו, להפך - ריבן אותם לקרוא לא מעט אורי גיר כי "את השניות הטובות ביותר עם אבא אני מקיים בקריאת ספרים. את התנעות הבנות ביותר הוא נתן לי בדוגמה האישית שבה הוא יושב וממלא כל רגע פנוי בקריאה". כשאחת גירל בבית כזה, המפר והפר מובן מאליו. וכמו שאורי אומר, "יש שני דרכים לרכוש ידע: הרווח והספורים. את הספרים יותר קל לקחת הביתה".

רינה גרלה בבית חתרני. הישנו של גיר, אשילו היתה מבטלת אותם בצונק בשעת מריבה איתו, שימשו לה דוגמה. גם היא, עברה את משבר השישית-שביעית. גם היא שירתה את ציוניה לא רק כדוגמה משלימה עם הוריה, אלא מריצה שבאן צמן מוחל למכה ולחומה שהיא מבקשת להגשים.

אורי חאק שאם צריך היה כיום לעבור את חומות הבנינה לפאקולטה למשפטים לא היה מתקבל. "אני חושב שיש רק אני, אלא טובי עורכי הדין שלנו ויו נכשלים".

אבל החברה הישראלית של סוף שנות ה-80 המכה הישנית יותר, התרבותית יותר, דורשת מנעיה המחבירים לעבור במערכת לוצים שהוריהם והוריהם הבכירה לא זלמו עליהם.

לפעמים בשיתוף עם כמה ידידיי השושים, ניסח אורי לבנות את הסלקציה הקפדנית מציעה לשון עורכי דין טובים יותר ומקפידים יותר. על כליי ואחיל, רחבי אשכים יותר, וכמובן, מוכשרים יותר.

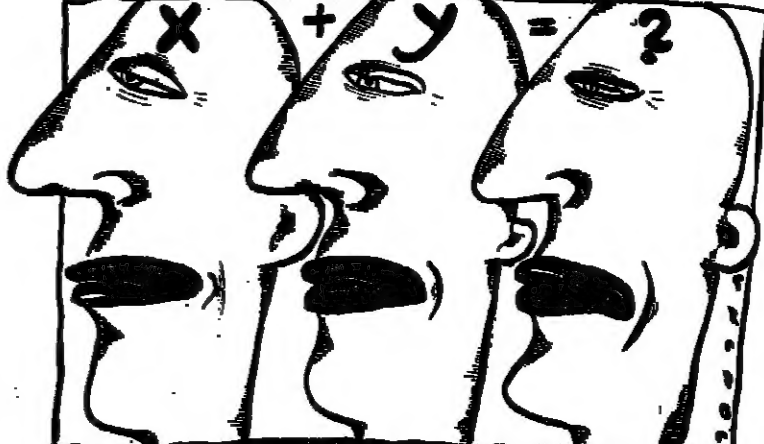
אבל, רוב השושים אמרו כי היין של הבציר האחרון לא שונה מהינות בני 10, 20 או 30 שנה.

לוחות בשביעות פירושו לוחות ילד וגבר גם יחד. רגל אחת כבר נמצאת בעולם הבחורה, גשמת את ריח המסנות של הסיכויים ואתה חש על התחפיים את המלא הנרש של רחמות הארצית, ואילו החצי השני הוא ילד המבקש לצעוק: "שכרו את הכלים ולא משחקים", ילד שאין לו רצון להיכנס למשחק של התחרות על הויסנים, האחריות. עייין מושך אותו מרגש ומשחקים יותר מספרי הקריאה. שרמה לו כי המד העלוייה יותר מספרי הקריאה. שרמה שלא הכינו בה פירושו אינסוף של זמן, ומתברר שלא הכינו בה שיעורים יכולה להתמלא במגע קסם למרות היותו. ראש ריק מכל ידע, יכול להתמלא אחר שיה מוכה גם בלי לשקד ולשנן את החומר.

רינה כבר עקרה את הרגל השנייה השדירה בעולם הלחות ומסעה נביעות שהאינה את גליה ואורי אל עול המסירות והבונת.

ואילו אחרים מבני הביתה שלה וישרשו בשטח המוקד של סקס, מוסיק בכל רגע פנוי אל מנרש הבדורסל, ועוסקים בהכנות הבדור, במקום במתרון מישורות. בשיתוף, בשעת ההפסקה או במסיבות יום שישי, עלה גושא הבחינה כמו רע הבדור הממחין אישם באופק. אבל תמיד קיימת הרגשה שהמרתק כינם לבין האמן והאנינו מתקצר, בניגוד לכל כליי חסן, המרחב ומערי הבחינה גם יחד.

צעירים שבנו כסוף שנות ה-80, מוצאים את עצמם היום בתוך משפחה אמריקאית המצנח מהם לויסנים. הישנים מוכנים מאלית, או הישנים כפיצוי על כך שההורים לא רכשו השכלה אקדמית והבנים צריכים להגשים את כל הולומות הוריהם. צריכה להישקד רינה חשה עד כמה משא הולומות אבירים מעיק על יחידה. לא לאבוב את הורים, לא לגרום שיערבו

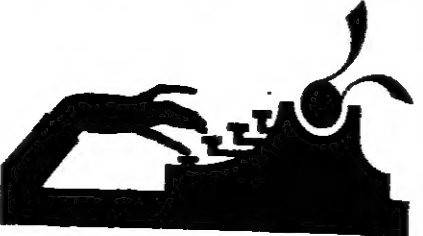
המורה למתמטיקה לא חשד כי כמה מתלמידיו נסו לפעול את הבחינה, לפתור אותן ולגשת מוכנים. אותו לילה העיף את הורים למשטרה. הורים המבולבלים, שחשבו כי הבנים המלכודים במאונת דרכים מאז את עצמם בתוהו מול בערים מבולבלים ובוכים ונחל שחוקן אותם לשיטה.

הורים בסלו לא משא האשע על עצמם. להחיש מרי. ודשו מהבנים הישנים. לא הבינו אותם. שבו שבגיל צעיר את מבקש לפתור את כמות האנרגיה העצומה בו בתעלולי נעורים ואין לו בדיוק ראש למחשבה מה יחיד בשורה גורל. יש להגשים עצמם כילדים הישנים, שלא רצו לאבוב את הורים ולתגיש להם ציונים מעולים. בחרו במתרון האחר של הריצה.

לדיוק את שלושה מבית הספר זה מתרון-קל מרי. להשאיר אותם מנומכים עם את קין על המד לופרים למרות את הקין חות, מבסס להנעק להישינס למרות המכשול, וזה הדר שבויר בה מבחנה. למרות בבוקר התבסס הולומות בבית-הבחינה לא התקיימה כהנחל להוציא את הבחינה מדר הישנים גילו שהמורה למתמטיקה שבה למתב את הבחינה.

כאשר ישבה רינה סגורה בחורה כונסת את רגליה מתחת לחצאית, ומנסה לצלול אל

חיים ואוהבים

קליפורניה, חזרתי אליך שנית

מנטהמוניקה

ש עת צריכים בסנטה מוניקה על המים. ליתר ריוק - אנחנו על המזח (pier) המד מוסס. מסבאה מסערה, מקום מפגש המוני. מלא בפנים ובחור. אל החוף העלי ומפגל האל הפס העצום אין איש יורד. כל הימים נושע על הסביבה מניעים לשם לכובית משקה, מדידת עצמי בטלים חופן בוטנים בקליפות. את החלום של האקטס, את הויסקי בקרח והקליפות של המרק - מצליחה לקלקל חברתי האמריקנית שחקק לי את הראש: "או למה אתם מוכרים עזרי לחם אמריקני ולמה אתם ניראים כל כך רע מלחיות נחמדים להיות האנשים הרעים של המורה חסן". ולמה ראש הממשלה שלכם כל כך לא שח, ולמה פס, ולמה... - ואני מתכוננת באקטס ומל לדע שקס.

עונה שניה למרות יוצאים להפלגה קצרה. עד לא הפסקו לצאת מן התחום של מרינה ולידיי אל זה המוח - חסן, מסיכאדור כן שמונים מלס תאל ביכולתן, מתיישב ליידינו לאתר מדידת הפערים מה היה אתכם אתם ניראים כל כך רע מלחיות והשלשונים למדו את כל השטיקים של יש דבר".

מרי ישראלי הידוב כאן מאז תום מלחמת העצמאות וזה מנו הורדים שאצלם בבית זו ישראל פקנה והיפה אבל אלינו לא ישבו עוד - מותח מרצא מקשה על הסדנות המדינה הפלשתינית. נהנים אלוהי עם ישראליים (שלידיהם אינם מוכנים לסל להילחם כוח שהישיב לי "אף שעל... אני מנסה להחשק - אבל איך אפשר מרוע אין אנחנו יכולים להחשק נשחיות מו כל האנשים השושים כשוקרל שיש אתמול על המים בסנטה מוניקה מרוע מלחמים נגדו אחריו עד כאן.

גם את אבא מבקשת לברוח - חלכי לשון מתיישב ורייב, שם, בין תנויות גורג'ו ונצ'לי, בין ארבעת הבנים והשליקת האחרות ובכרי השדיראן מתרלבם. איש לא יעשה לך אמבוס עם השאלה

או מה יהיה הסיק אתכם שם את משחקת נגרמה לי, שואלת מחירים, לא מגלה תרומה, מודרת מקטרון טרוני משנע, מחירה לקלל ויוצאת הלאה מההונת במסע קניות רמיני כאילו היה לך חשבון היוצאת מוח מסעם חברת יוניברסל.

מגדאורי מפורים, כרגיל, ובשורת הקרילאקים הכפסים המליקה אל זמן תנינו בודארי דרייב, את מצפה לגלות לפחות כוכבת קולנוע אחת. איפה המוכנים - או שהם עובדים או שהם נופשים או שהם ספונים בביתם. אף כוכב לא גיליתי גם לא בסופר-מרקט הכי מפורא בלוס-אנג'לס המיועד למי שאינו מוכן לשוט סיפה מאמן במסכת התלכתי בין הרוכנים כמעט באותה התפעמות שתקפה אותי לראשונה במדיאון המסדויליט, איזה שפע של מוצנים - ומכל העולם, ומכל עונות השנה והאטמטיקה, הן, של כל מה שניתן להחליל על

הקריירה/ אשת התענוגות צריכה להכין בערב. והגבירות עם קומפוט הסלס יוצאות למגרש החניה, למכוניות המרצדס והדולסידוס - ובזירתן ריבועי המלסטיק עם הסלס הורי לאריות ערב. זה, כרוספת פרוסת דג סלמון על הגריל הנמכר עמוק כאילו היה חבילת מתנה - ואין צורך לטרוח בערב.

המארת שלי היא אשה-עובדת קשה, יוצעת לחברות גדולות ביחסי ציבור ומשכורת משכורת של חמישה אסטים לשנה. היא בשלנית מעולה, אבל מזה שנים אינה מבשלת ל"ילדים" הוצאים ונכנסים הביתה. כרצונה, הית הוא צריך מסוגנן ועתיק משנת 1910, ותקופה שנסה-מוניקה היתה עייית גושש. יש בו בסך הכל חדר מגורים רחב ידיים המחובר למטבח, חצר פנימית קטנה ובקומה השניה חדר שינה לה ולבעלה. ובחור צריך גנו עם שני חדרים אורחים. הכריכה

המרוצת באבני קרימיק ארמנית ולבנים ארומות שרומות - אינה אלא ליושי ולשיווק. מחיר הצריף הממוגן הנ"ל, כ- 800 אלף דולר. ויש עלי קופצים.

הגיע הזמן להישרד מקליפורניה ומחיקורים אצל הרומא וישראלית שלי שבה השתולל שאוכור אותו לטובה למרות האטוציאציות... החלפתי את כרטיס הטיסה שהיה לי לחברה "חיה" וחזרתי הביתה ל"אל על" - ולא היה איכסל לי הפעם גם להוסיף לנצורק זה 125 דולר.

מתי ידעתי כי הנעתי לטריטוריה ישראלית כבר כשהייתי במרחק של אלפי מילים ממנה. כנמל התעופה קרי, בחור למסוס, כאשר ויילת מקומית של "אלי-על" בעלת מבטא ברוקליני, צדחה במשך שעה תמימה על קול הנוסעים שהגיע ל"סרגיוס" ולתנוב אותם מתחת למושב - לא יעלה למסוס. זו פקודת "קסברניס", והחלילה מהומה וסחר-מכר ותחוננים וצעקות - שוק הכרמל במל ווליום.

ומתי הרגשתי לקראת מה אני נוסעת? כאשר ארבעה חבכרה שישבו לירי נאני אמרת "חברתי" אבל הם לא הגיבו למקרא הכותרת בעתון על הצחת הישירות.

בחור מס' 1: "אתם יודעים מה הייתי עושה לערבים שאחמור שורפים יעזר ריבן ראשון מנסים להם את המים לכר. ואם יש הסלמ - ממסיק מיד את השמל". בחור מס' 2: "ואני גם הייתי מנסים להם את הבניין. בחר מס' 3: "ואני הייתי בכנס לכמו וקסר 50 ערבים". בחור מס' 4: בכיוון אליי "סליחה, בבית מה את, התברר של יוסי שריד חביבו עליה".

מרי אדימר

חבת דואר / אנחנו הנמושות

17 ירחות את נשימתך על חומותיו הישראלים מרי. לוחיאנלס ("מומשבוע" 0.7.88).

החברת מרי אנו ברוח-אמיתית מרש לשם מרי בכתובת: ובסוף להיחזק וזמא מעולה, על עשרה מכה בלתי בבית, וית מעורר ברוח החיפה. אבל לא איש כמותו ימשיך לחשאר מרומה בל למה של הבחנה, בוקר ברוך אחר.

17 ירחות את המול בלוס-אנג'לס. בשמח מרומה בל למה של הבחנה, בוקר ברוך אחר.

החברת מרי אנו ברוח-אמיתית מרש לשם מרי בכתובת: ובסוף להיחזק וזמא מעולה, על עשרה מכה בלתי בבית, וית מעורר ברוח החיפה. אבל לא איש כמותו ימשיך לחשאר מרומה בל למה של הבחנה, בוקר ברוך אחר.

17 ירחות את המול בלוס-אנג'לס. בשמח מרומה בל למה של הבחנה, בוקר ברוך אחר.

